

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2017/2393,**annettu 13 päivänä joulukuuta 2017,**

Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun asetuksen (EU) N:o 1305/2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta annetun asetuksen (EU) N:o 1306/2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun asetuksen (EU) N:o 1307/2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ja elintarvikeketjuun, eläinten terveyteen ja eläinten hyvinvointiin, kasvien terveyteen ja kasvien lisäysaineistoon liittyvien menojen hallinnointia koskevista säännöksistä annetun asetuksen (EU) N:o 652/2014 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan, 43 artiklan 2 kohdan ja 168 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Oikeusvarmuuden ja nuorille viljelijöille tarkoitetun tuen yhtenäisen ja syrjimättömän täytäntöönpanon varmistamiseksi on tarpeen säätää, että maaseudun kehittämisen yhteydessä ”toiminnan aloittamispäivä”, johon viitataan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 ⁽⁵⁾ ja muissa asianomaisissa säännöissä, on päivä, jona hakija toteuttaa tai saattaa päätökseen ensimmäistä kertaa toiminnan aloittamiseen liittyvän toimen, ja että tukihakemus on toimitettava viimeistään 24 kuukauden kuluttua tästä päivästä. Ohjelmista käydyistä neuvotteluista saadut kokemukset ovat lisäksi osoittaneet, että nuorten viljelijöiden toteuttamaa yhteistä perustamista koskevia sääntöjä ja asetuksen (EU) N:o 1305/2013 19 artiklan 4 kohdassa tuen edellytykseksi säädettyjä kynnysarvoja olisi selkiytettävä ja että liiketoimintasuunnitelman kestoa koskevia säännöksiä olisi selkiytettävä.
- (2) Jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten tarjoamien neuvonta- ja koulutuspalvelujen täytäntöönpanon helpottamiseksi tämän toimenpiteen mukaisen tuensaajan asema olisi laajennettava koskemaan kyseisiä viranomaisia, ja samalla olisi varmistettava, että palvelun tarjoajan valitsee kyseisistä viranomaisista toiminnallisesti riippumaton elin ja että tarkastuksia tehdään neuvonta- tai koulutuspalvelun tarjoajan tasolla.
- (3) Jotta kannustettaisiin laatu- ja ympäristöjärjestelmiin osallistumista, viljelijöiden tai viljelijäryhmien, jotka ovat osallistuneet tällaisiin järjestelmiin tukihakemuksen esittämistä edeltävien viiden vuoden aikana, olisi oltava tukikelpoisia enintään viisi vuotta, ottaen samalla asianmukaisesti huomioon ensimmäisen järjestelmään osallistumisen ajankohdan.

⁽¹⁾ EUVL C 91, 23.3.2017, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 75, 10.3.2017, s. 63.

⁽³⁾ EUVL C 306, 15.9.2017, s. 64.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 12. joulukuuta 2017 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 12. joulukuuta 2017.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487).

- (4) On olennaisen tärkeää, että rahoitusvälineet suunnitellaan ja toteutetaan joustavalla ja avoimella tavalla, jotta ne houkuttelisivat riittävästi yksityisiä sijoittajia. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että eräät toimenpidekohtaiset tukikelpoisuussäännöt rajoittavat rahoitusvälineiden käyttöä maaseudun kehittämissuunnitelmissa sekä rahaston hoitajien mahdollisuuksia käyttää niitä joustavasti. Tämä vuoksi on aiheellista säätää, että tiettyjä toimenpidekohtaisia tukikelpoisuussääntöjä ei sovelleta rahoitusvälineisiin. Samasta syystä on aiheellista säätää, että asetuksen (EU) N:o 1305/2013 19 artiklan mukainen nuorille viljelijöille suunnattu perustamistuki voidaan myöntää myös rahoitusvälineiden muodossa. Kyseisten muutosten vuoksi olisi säädettävä, että silloin kun asetuksen (EU) N:o 1305/2013 17 artiklan mukainen investointituki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa, investoinnilla on tuettava yhtä tai useampaa maaseudun kehittämiseen liittyvää unionin prioriteettia.
- (5) Kaksinkertaisen rahoituksen kiellon periaatteen noudattamiseen viherryttämisen yhteydessä liittyvän hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus soveltaa kiinteää keskimääräistä vähennystä kaikkiin asianomaisiin tuensaajiin, jotka toteuttavat asianomaisen toimintatyyppin tai alatoimenpiteen.
- (6) Viljelijöihin kohdistuu nykyisin yhä enemmän taloudellisia riskejä markkinakehityksen seurauksena. Nämä riskit eivät kuitenkaan vaikuta kaikkiin maatalouden aloihin samalla tavalla. Tämän vuoksi jäsenvaltioilla olisi oltava asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa mahdollisuus tukea viljelijöitä alakohtaisen tulojen vakauttamisvälineen avulla, etenkin aloilla, joilla tulot ovat supistuneet niin voimakkaasti, että sillä olisi huomattava taloudellinen vaikutus tietyllä maaseutualueella ja edellyttäen, että tulojen lasku ylittää vähintään 20 prosentin kynnysarvon. Sen varmistamiseksi, että alakohtainen tulojen vakauttamisväline on tehokas ja jäsenvaltioiden erityisolosuhteisiin mukautettu, jäsenvaltioiden olisi voitava määrittellä maaseudun kehittämissuunnitelmissaan joustavalla tavalla tulot, jotka on otettava huomioon välineen aktivoimiseksi. Samaan aikaan ja jotta edistettäisiin vakuutusten käyttöä viljelijöiden keskuudessa, näihin vakuutuksiin sovellettava tuotannon laskun kynnysarvo olisi laskettava 20 prosenttiin. Lisäksi ohjelman rahoitussuunnitelman sisältöä olisi mukautettava, jotta voidaan seurata alakohtaisen tulojen vakauttamisvälineen ja vakuutuksen puitteissa aiheutuneita menoja.
- (7) Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 36 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu erityisvaatimus, jonka mukaan riskienhallinta-toimenpiteestä on annettava kertomus vuonna 2018, sisältyy jo osana Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) seurannasta ja arvioinnista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 (1) 110 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen. Sen vuoksi asetuksen (EU) N:o 1305/2013 36 artiklan 5 kohdan toinen alakohta olisi kumottava.
- (8) Kaikilla aloilla toimivia viljelijöitä koskevien keskinäisten rahastojen osalta vaikuttaa siltä, että asetuksen (EU) N:o 1305/2013 38 artiklan 3 kohdassa ja 39 artiklan 4 kohdassa asetettu kieltä, jonka mukaan alkupääoma ei saa olla peräisin julkisista varoista, haittaa kyseisten rahastojen tehokasta toimintaa. Kyseinen kieltä olisi sen vuoksi poistettava. Lisäksi on aiheellista laajentaa aloja, jotka voidaan kattaa keskinäisille rahastoille myönnettävällä taloudellisella tuella, niin että tuella voidaan täydentää rahastoihin maksettavia vuosittaisia maksuja ja että tuki voi myös liittyä keskinäisten rahastojen alkupääomaan.
- (9) Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 18 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 24 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukainen tuki investointeihin luonnonkatastrofien ja muiden katastrofien vahingoittamien tuotantomahdollisuuksien palauttamiseksi myönnetään yleensä kaikille tukikelpoisille hakijoille. Tämän vuoksi jäsenvaltioita ei saisi vaatia määrittelemään valintaperusteita edellä tarkoitetuille palauttamistoimenpiteille. Lisäksi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa silloin, kun valintaperusteita ei ole toimenpiteiden luonteen vuoksi mahdollista määrittellä, jäsenvaltioiden olisi voitava määrittellä vaihtoehtoisia valintamenetelmiä.
- (10) Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 59 artiklassa määritellään Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousraha-rahastosta (maaseuturahasto) myönnettävät enimmäisrahoitusosuudet. Jotta voitaisiin vähentää joidenkin jäsenvaltioiden kansallisiin talousarvioihin kohdistuvia paineita ja nopeuttaa kipeästi tarvittavia investointeja Kyproksella, kyseisen asetuksen 59 artiklan 4 kohdan f alakohdassa tarkoitettua, 100 prosentin

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549).

enimmäisrahoitusosuuden soveltamista olisi jatkettava ohjelman päättämiseen asti. Lisäksi asetuksen (EU) N:o 1305/2013 59 artiklan 4 kohtaan olisi lisättävä viittaus erityiseen rahoitusosuuteen, joka otettiin käyttöön Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1303/2013⁽¹⁾ asetuksen (EU) N:o 1303/2013 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua uutta rahoitusvälinettä varten.

- (11) Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 60 artiklan 1 kohdassa säädetään, että kun kyseessä ovat luonnonkatastrofeista johtuvat kiireelliset toimenpiteet, ohjelmamuutoksiin liittyvien menojen tukikelpoisuus voi alkaa päivänä, jona luonnonkatastrofi tapahtui. Mainittu mahdollisuus hyväksyä tukikelpoisiksi ennen ohjelmamuutosten toimitamista aiheutuneet menot olisi laajennettava koskemaan myös muita tilanteita, kuten katastrofitilanteita tai jäsenvaltion tai alueen sosioekonomisten olosuhteiden merkittäviä ja äkillisiä muutoksia.
- (12) Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 60 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että maatalousalalla tehtyjen investointien osalta tukikelpoisiksi katsotaan vain hakemuksen toimittamisen jälkeen aiheutuneet menot. Kuitenkin tapauksissa, joissa investointi liittyy kiireellisiin toimenpiteisiin, joiden syynä ovat luonnonkatastrofit, muut katastrofit tai epäsuoraiset sääolot tai jotka johtuvat jäsenvaltion tai alueen sosioekonomisten olosuhteiden merkittävästä ja äkillisestä muutoksesta, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus määrätä ohjelmissaan, että kyseisen tapahtuman jälkeiset menot ovat tukikelpoisia, jotta voidaan varmistaa joustava ja oikea-aikainen reagointi tällaisiin tapahtumiin. Jotta voidaan tehokkaasti tukea jäsenvaltioiden toteuttamia hätätoimenpiteitä vastauksena viime vuosien tapahtumiin, kyseistä mahdollisuutta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2016.
- (13) Jotta voitaisiin lisätä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 67 artiklan 1 kohdan b–d alakohdassa tarkoitettujen yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöä, on tarpeen rajata asetuksen (EU) N:o 1305/2013 62 artiklan 2 kohdassa maaseuturahastoa varten säädetyt erityissäännöt koskemaan asetuksen (EU) N:o 1305/2013 21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti tulonmenetysten ja hoitokustannusten tapauksessa myönnettyä tukea sekä 28–31, 33 ja 34 artiklan mukaisesti myönnettyä tukea.
- (14) Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 74 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot kuulevat maaseudun kehittämisohjelman seurantakomiteaa valintaperusteista neljän kuukauden kuluessa ohjelman hyväksymisestä. Tämä asettaa jäsenvaltioille epäsuorasti veloitteen, jonka mukaan niiden on edellä tarkoitettuun ajankohtaan mennessä määriteltävä kaikki valintaperusteet, myös valintaperusteet myöhemmin käynnistettäviä hakumenettelyjä varten. Jotta tarpeetonta hallinnollista rasitusta voitaisiin vähentää ja varmistaa samalla, että rahoitusvarat käytetään parhaalla mahdollisella tavalla, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus määrittellä valintaperusteet ja pyytää seurantakomitealta lausuntoa milloin tahansa ennen hakumenettelyjen julkistamista.
- (15) Jotta voidaan lisätä sato-, eläin- ja kasvivakuutuksen sekä keskinäisten rahastojen ja tulojen vakauttamisvälineen käyttöä, ensimmäisen julkisen tuen enimmäisprosenttiosuutta olisi korotettava 65 prosentista 70 prosenttiin.
- (16) Rahoituskurin avulla varmistetaan, että Euroopan maatalouden tukirahaston (maatalouden tukirahasto) määrärahat ovat niille asetettujen monivuotisen rahoituskehityksen vuotuisten enimmäismäärien mukaisia, ja perustetaan maatalousalan kriisivaraus. Koska suorien tukien mukautusasteen määrittäminen on tekninen toimenpide ja koska se liittyy erottamattomasti komission vuotuisessa talousarvioesityksessään esittämiin menoarvioihin, mukautusasteen määrittämismenettelyä olisi yksinkertaistettava antamalla komissiolle valtuudet hyväksyä mukautusaste käyttämällä neuvoo-antavaa menettelyä.
- (17) Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 87 artiklassa ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 38 artiklassa säädettyjen, sitoumusten ilman eri toimenpiteitä tapahtuvaa vapauttamista koskevien sääntöjen yhdenmukaistamiseksi olisi muutettava asetuksen (EU) N:o 1306/2013 38 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua päivämäärää, johon mennessä jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle tieto vapauttamista koskevista poikkeuksista.
- (18) Jotta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 41 artiklan 2 kohdan mukaisten tilapäisten vähennysten tuottamien takaisinperittyjen määrien käsittely olisi oikeudellisesti selkeää, kyseiset määrät olisi otettava mainitun asetuksen 43 artiklan mukaiseen luetteloon käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen lähteistä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

- (19) Hallinnollisen yksinkertaistamisen vuoksi on aiheellista korottaa kynnyksarvoa, jonka alittuessa jäsenvaltiot voivat päättää olla perimättä takaisin aiheettomasti maksettuja maksuja 150 eurosta 250 euroon, edellyttäen että jäsenvaltio soveltaa vastaavaa tai korkeampaa kynnystä kansallisten velkojen maksamatta jättämisen tapauksessa.
- (20) On syytä varmistaa, että julkisia hankintoja koskevien sääntöjen noudattamatta jättämisestä johtuva maksujen epäminen tai takaisinperintä heijastaa kyseisen noudattamatta jättämisen vakavuutta ja on suhteellisuusperiaatteen mukaista, ja että tämä vakavuuden taso on vahvistettu esimerkiksi komission antamissa ohjeissa, jotka koskevat rahoitusoikaisuja, joita tehdään unionin rahoittamiin ja yhteistyössä hallinnoitaviin menoihin kyseisten sääntöjen noudattamatta jättämisen seurauksena. Lisäksi on aiheellista selvittää, että tällaisella noudattamatta jättämisellä on vaikutusta toimen laillisuuteen ja sääntöjenmukaisuuteen ainoastaan sitä tuen osaa vastaavasti, jota ei makseta tai joka peritään takaisin.
- (21) Pienviljelijöille aiheutuvan hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi olisi otettava käyttöön lisäpoikkeus, jolla pienviljelijät vapautetaan velvoitteesta ilmoittaa viljelylohkot, joista ei ole tehty maksatushakemusta.
- (22) Ottaen huomioon käytännön ongelmat ja erityisongelmat, joita pinta-alan perustuvien tukien maksumääräaikojen yhdenmukaistaminen maataloustukirahaston ja maaseuturahaston välillä on aiheuttanut, siirtymäkautta olisi pidennettävä vielä yhdellä vuodella. Pinta-alaperusteisten maaseudun kehittämistoimenpiteiden osalta viljelijöiden kassavirtojen säilyttämiseksi olisi kuitenkin oltava edelleen mahdollista suorittaa ennakkomaksuja ennen 16 päivää lokakuuta.
- (23) Unionin moninaisten maatalousjärjestelmien huomioon ottamiseksi on asianmukaista antaa jäsenvaltioiden pitää pysyväksi nurmeksi luokittelussa käytettävänä perusteena kyntämistä, jolla on merkitystä agronomisten ja ympäristöllisten näkökohtien kannalta.
- (24) Tietyistä pensaista tai puista, jotka eivät ole suoraan eläinten laidunnettavissa, voidaan kuitenkin tuottaa eläinten rehua. Jäsenvaltioiden olisi voitava sallia koko alueellaan tai osassa sitä se, että pysyvä nurmi sisältää kyseisiä pensaita tai puita, jos heinäkasvit tai muut nurmirehukasvit säilyvät enemmistönä.
- (25) Jotta selkeytettäisiin ennen vuotta 2018 tehtyä kesannon luokittelua peltoalaksi, kun se on ollut olemassa vähintään viisi vuotta, ja varmuuden takaamiseksi asianomaisille viljelijöille, jäsenvaltioiden olisi annettava säilyttää sen luokittelu peltoalaksi vuonna 2018.
- (26) Maalla, joka on laidunnettavaa ja jolla heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit eivät ole enemmistönä tai niitä ei ole, ja jolla laiduntamiskäytännöt eivät ole luonteeltaan perinteisiä eivätkä tärkeitä biotooppien ja elinympäristöjen säilyttämisen kannalta, voi kuitenkin olla merkittävää arvoa laiduntamisen kannalta tietyillä alueilla. Jäsenvaltioiden olisi sallittava pitää näitä alueita pysyvänä nurmena koko alueellaan tai osassa sitä.
- (27) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 ⁽¹⁾ ensimmäisistä soveltamisvuosista saadut kokemukset ovat osoittaneet, että eräät yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltaneet jäsenvaltiot eivät käyttäneet niiden varojen koko määrää, jotka olivat saatavilla komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2015/1089 ⁽²⁾ säädettyjen talousarviomäärärahojen enimmäismäärien perusteella. Perustukijärjestelmää soveltavilla jäsenvaltioilla on jo varojen käytön tehostamiseksi mahdollisuus tietyin rajoituksin jakaa tukioikeuksia suuremmasta arvosta kuin se määrä, joka niillä on käytettävissä perustukijärjestelmää varten. Myös yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltaville jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus samoin yhteisin rajoituksin ja suorien tukien nettoenimmäismääriä noudattaen laskea tarvittava määrä, jolla niiden yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän enimmäismäärää voidaan korottaa.
- (28) Jotkin jäsenvaltiot ylläpitävät kansallisia vero- tai sosiaaliturvarekistereitä, joihin viljelijät on rekisteröity maataloustoimintansa osalta. Näiden jäsenvaltioiden olisi voitava jättää suorien tukien tukikelpoisuuden ulkopuolelle viljelijät, jotka eivät ole rekisteröityneet tällä tavoin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽²⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1089, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 säädettyihin tiettyihin suoriin tukijärjestelmiin sovellettavista vuoden 2015 talousarviomäärärahojen enimmäismääristä sekä Kroatian erityistä miinanraivaukseen liittyvää varantoa koskevasta osuudesta (EUVL L 176, 7.7.2015, s. 29).

- (29) Koska aiemmin saadut kokemukset ovat osoittaneet, että tukea on eräissä tapauksissa myönnetty luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, joiden liiketoiminnan tarkoituksena ei ole lainkaan ollut tai on vain hyvin vähäisessä määrin ollut maataloustoiminnan harjoittaminen, asetuksella (EU) N:o 1307/2013 otettiin käyttöön aktiiviviljelijää koskeva säännös. Sen nojalla jäsenvaltioiden on pidättäydyttävä myöntämästä suoria tukia tietyille henkilöille, elleivät kyseiset henkilöt voi osoittaa, että heidän maataloustoimintansa ei ole hyvin vähäistä. Myöhemmät kokemukset kuitenkin osoittavat, että asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltujen aktiiviviljelijän kolmen määrittelyperusteen täytäntöönpano on monissa jäsenvaltioissa osoittautunut vaikeaksi. Jotta voitaisiin vähentää kyseisten kolmen määrittelyperusteen täytäntöönpanoon liittyvää hallinnollista raskautta, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus päättää, että niistä ainoastaan yksi tai kaksi on käytettävissä sen osoittamiseksi, että henkilö on aktiiviviljelijä.
- (30) Lisäksi eräiden jäsenvaltioiden kokemus on, että asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklan 2 kohdassa esitettyyn liiketoimintoja koskevaan luetteloon liittyvien seikkojen täytäntöönpanosta aiheutuvat ongelmat ja hallinnolliset kustannukset olivat suuremmat kuin ne edut, jotka saadaan sulkemalla suorien tukien järjestelmän ulkopuolelle hyvin pieni joukko sellaisia tuensaajia, jotka eivät ole aktiivisia. Jos jäsenvaltio katsoo asian olevan näin, sen olisi voitava keskeyttää mainitun 9 artiklan soveltaminen liiketoimintoja koskevan luettelon osalta.
- (31) On tarkoituksenmukaista tehdä selväksi, että jäsenvaltioilla on asetuksen (EU) N:o 1307/2013 11 artiklan mukaisesti mahdollisuus tarkistaa vuosittain päätöksiään alentaa viljelijöille myönnettävää perustukea 150 000 euroa ylittävältä määrältä edellyttäen, että tarkistus ei johda maaseudun kehittämiseen käytettävissä olevien määrien vähentämiseen.
- (32) Jotta jäsenvaltiot voivat mukauttaa yhteisen maatalouspolitiikan mukaista tukea erityistarpeisiinsa, niille olisi annettava riittävät mahdollisuudet tarkistaa päätöstään siirtää varoja suorien tukien enimmäismäärästään maaseudun kehittämissuunnitelmiaan ja päinvastoin. Niille olisi sen vuoksi annettava mahdollisuus tarkistaa päätöstään myös kalenterivuodesta 2019 lähtien edellyttäen, että tällainen päätös ei merkitse maaseudun kehittämiseen osoitettujen määrien vähentämistä.
- (33) Sen lisäksi, että jäsenvaltiot voivat tehdä lineaarisen vähennyksen perustukijärjestelmän tukioikeuksien arvosta kansallisen varannon tai alueellisten varantojen täydentämiseksi, jotta voidaan helpottaa nuorten viljelijöiden ja maataloustoiminnan aloittavien viljelijöiden osallistumista tukijärjestelmään, jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää samaa järjestelyä sellaisten toimenpiteiden rahoittamiseksi, jotka toteutetaan maan hylkäämisen estämiseksi ja erityisten haittojen korvaamiseksi viljelijöille.
- (34) Ekologista alaa koskevasta velvoitteesta vapauttaminen, jota asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 4 kohdan a alakohdan nojalla sovelletaan tiloihin, joiden peltoalasta yli 75:tä prosenttia käytetään palkokasvien viljelyyn ainoana lajina tai yhdistettynä heinäkavien tai muiden nurmirehukasvien viljelyyn tai kesantoon, olisi ulotettava koskemaan myös viljelyn monipuolistamiseen liittyvään velvoitteeseen viherryttämiseen sovellettavien sääntöjen yksinkertaistamiseksi ja niiden välisen yhdenmukaisuuden parantamiseksi.
- (35) Jotta voidaan varmistaa, että erityyppisiä viljelykasveja, joiden osuus on huomattava tietyillä alueilla, kohdellaan yhdenmukaisesti viljelyn monipuolistamista koskevan vaatimuksen suhteen, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklan 2 kohdan mukainen viljelyn monipuolistamista koskevien sääntöjen soveltamiseen liittyvä joustavuus olisi laajennettava koskemaan merkittävän osan vuodesta tai merkittävän osan kasvukaudesta veden alla kasvavien viljelykasvien viljelyä.
- (36) Jotta voidaan yhdenmukaistaa ne asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt, voimassa olevat vapautukset viljelyn monipuolistamista koskevasta velvoitteesta, joita sovelletaan maahan, jota käytetään pääasiassa heinäkavien tai muiden nurmirehukasvien tuotantoon tai palkokasvien viljelyyn taikka veden alla kasvavien kasvien viljelyyn tai joka on pääasiassa kesannolla tai pysyvää nurmea, ja siten varmistaa kaikkien niiden viljelijöiden tasavertainen kohtelu, joilla on samat maankäyttöosuudet, peltoalan 30 hehtaarin ylärajaa ei tulisi enää soveltaa.
- (37) Jotta voidaan ottaa huomioon spelttivehnän (*Triticum spelta*) agronomiset erityispiirteet, se olisi katsottava eri viljelykasviksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 44 artiklaa sovellettaessa.

- (38) Jotta voidaan yhdenmukaistaa ne asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt, voimassa olevat vapautukset ekologista alaa koskevasta velvoitteesta, joita sovelletaan maahan, jota käytetään pääasiassa heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien tuotantoon tai palkokasvien viljelyyn taikka veden alla kasvavien kasvien viljelyyn tai joka on pääasiassa kesannolla tai pysyvää nurmea, peltoalan 30 hehtaarin ylärajaa ei tulisi enää soveltaa.
- (39) Koska tietyt pysyvät viljelykasvit voivat tarjota biologisen monimuotoisuuden kannalta mahdollisesti välillisiä ympäristöhyötyjä, asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklassa säädettyyn ekologisen alan tyyppien luetteloon olisi sisällytettävä elefanttiheinä (*Miscanthus*) ja leveäkomppassikukka (*Silphium perfoliatum*). Koska kasvillisuus-tyypeillä voi olla myönteinen vaikutus siihen, kuinka kesantomaa edistää biologista monimuotoisuutta, mesikasveille kylvettyt kesannot olisi tunnustettava erilliseksi ekologisen alan tyyppiä. Elefanttiheinää, leveäkomppassikukkaa ja mesikasveille kylvettyjä kesantoja koskeville ekologisen alan tyypeille olisi näin ollen vahvistettava painokertoimet. Painokertoimet olisi vahvistettava ottaen huomioon niiden erilainen merkitys biologiselle monimuotoisuudelle. Uusien ekologisen alan tyyppien käyttöönotto edellyttää, että tyyppiä sitovien kasvien alan ja lyhytkiertoisien energiapuun alan nykyisiä painokertoimia mukautetaan niin, että otetaan huomioon uusi tasapaino kaikkien ekologisen alan tyyppien välillä.
- (40) Kokemukset asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan mukaisen nuorten viljelijöiden tukijärjestelmän soveltamisesta ovat osoittaneet, että eräissä tapauksissa nuoret viljelijät eivät voi saada tukea koko viiden vuoden ajalta. Vaikka tämä tuki keskittyy maataloustoimintansa aloittavien nuorten harjoittamaan uuteen taloudelliseen toimintaan, jäsenvaltioiden olisi helpotettava nuorten viljelijöiden mahdollisuutta saada nuorten viljelijöiden tukea täydet viisi vuotta myös tapauksissa, joissa nuoret viljelijät eivät ole hakeneet tukea välittömästi tilan perustamisen jälkeen.
- (41) Jotkin jäsenvaltiot ovat arvioineet, että nuorille viljelijöille asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan nojalla tarjottava tuki ei vastaa riittävästi nuorten viljelijöiden toiminnan aloittamisen ja maatalojen rakenteellisen mukauttamisen aiheuttamiin taloudellisiin haasteisiin. Jotta parannettaisiin edelleen nuorten viljelijöiden mahdollisuuksia osallistua maatalouden harjoittamiseen, jäsenvaltioiden olisi voitava päättää nuorten viljelijöiden tuen määrän laskennassa sovellettavan prosenttiosuuden nostamisesta 25–50 prosenttiin, sovellettavasta laskentamenetelmästä riippumatta. Tällainen päätös ei saisi vaikuttaa nuorten viljelijöiden tuen rahoittamiseen käytettävien jäsenvaltioiden suorien tukien kansallisen enimmäismäärän kahden prosentin rajaan.
- (42) Jotta voitaisiin selkeyttää jäsenvaltioiden velvollisuuksia vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen tuotantoa rajoittavan luonteen osalta, on aiheellista muotoilla asetuksen (EU) N:o 1307/2013 52 artiklan 5 ja 6 kohta uudelleen. Koska uudelleenmuotoilussa otetaan huomioon kyseisten säännösten osalta 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen vallinnut nykyinen käytäntö, sitä on aiheellista soveltaa hakuvuodesta 2015 alkaen.
- (43) Jotta aloille, joille tiettyinä vuosina on ollut ominaista markkinoiden rakenteellinen epätasapaino, kohdistetut unionin järjestelmät olisivat keskenään mahdollisimman yhdenmukaisia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joissa jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus päättää, että vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen maksamista voidaan jatkaa vuoteen 2020 asti niiden tuotantoyksiköiden perusteella, joille kyseistä tukea myönnettiin edellisellä viitejaksolla.
- (44) Vapaaehtoista tuotantosidonnaista tukea koskevan joustavuuden lisäämiseksi jäsenvaltioiden olisi sallittava tarkistaa tukipäätöksiään vuosittain hakuvuodesta 2019 lähtien.
- (45) Yksi tuottajaorganisaatioiden perustamisen suurimmista esteistä näyttäisi olevan keskinäisen luottamuksen ja aikaisempien kokemusten puute; tämä koskee lähinnä jäsenvaltioita, joissa järjestäytymisaste on keskimääräistä alhaisempi. Tässä yhteydessä kyseinen este voitaisiin poistaa ohjauksella, jossa hedelmä- ja vihannesalalla jo toimivat tuottajaorganisaatiot näyttäisivät mallia alan muille tuottajaorganisaatioille, tuottajaryhmille tai yksittäisille tuottajille ja tällainen ohjaus olisi sen vuoksi sisällytettävä hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden tavoitteisiin.
- (46) Ilmaisjakelua varten tehtävien markkinoiltoapitojen lisäksi on aiheellista myöntää taloudellista tukea ohjaukselle, jonka tarkoituksena on kannustaa tuottajia sellaisten organisaatioiden perustamiseen, jotka täysimääräistä unionin rahoitusta saadakseen täyttävät rahoituksen saannin perusteet nykyisten tuottajaorganisaatioiden toimintaohjelmien puitteissa.

- (47) Kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteet olisi laajennettava kattamaan keskinäisten rahastojen täydentäminen; nämä rahastot voisivat uusina välineinä auttaa kriisien torjunnassa, menekinedistämisessä ja tiedotuksessa hedelmä- ja vihannesmarkkinoiden monipuolistamiseksi ja vahvistamiseksi.
- (48) Jotta voitaisiin yksinkertaistaa nykyistä menettelyä, jossa ensin annetaan jäsenvaltioille lupa myöntää kansallista lisärahoitustukea tuottajaorganisaatioille unionin niillä alueilla, joilla järjestäytymisaste on erityisen alhainen, ja jossa tämän jälkeen korvataan osa kansallisesta rahoitustuesta tiettyjen edellytysten täytyessä, käyttöön olisi otettava uusi järjestelmä niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa järjestäytymisaste on huomattavasti alle unionin keskiarvon. Jotta varmistetaan sujuva siirtyminen nykyisestä menettelystä uuteen järjestelmään, olisi säädettävä vuoden pituisesta siirtymäkaudesta. Uutta järjestelmää olisi näin ollen sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2019 alkaen.
- (49) Jotta voidaan varmistaa maantieteellisellä merkinnällä varustettujen, viinistä tislattujen alkoholijuomien suoja maineen väärinkäytön riskiltä, jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien tuottamiseen soveltuvien viini-istutusten sääntöjä myös viineihin, jotka soveltuvat maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinistä tislattujen alkoholijuomien tuottamiseen.
- (50) Sopimusten käyttö maito- ja maitotuotealalla voi auttaa lisäämään toimijoiden vastuuta ja lisäämään heidän tietoisuuttaan siitä, että on tarpeen ottaa markkinasignaali paremmin huomioon, parantaa hinnan välittymistä ja mukauttaa tarjonta paremmin kysyntään, sekä auttaa välttämään tiettyjä sopimattomia kaupallisia menettelyjä. Jotta voidaan kannustaa tällaisten sopimusten käyttöä maito- ja maitotuotealalla sekä muilla aloilla, tuottajilla, tuottajaorganisaatioilla tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymillä olisi oltava oikeus pyytää kirjallista sopimusta, vaikka asianomainen jäsenvaltio ei olisi tehnyt tällaisten sopimusten käyttämistä pakolliseksi.
- (51) Vaikka raakamaidon toimitusta koskevien sopimusten osapuolet voivat vapaasti neuvotella kyseisten sopimusten osatekijöistä, niille jäsenvaltioille, jotka tekevät sopimusten käyttämisen pakolliseksi, on myönnetty mahdollisuus vahvistaa tiettyjä sopimuslausekkeita, erityisesti sopimusten vähimmäiskestosta. Jotta osapuolet voisivat saada sopimukseen selkeät tiedot toimitettavista määristä ja hinnoista, jäsenvaltioilla olisi oltava myös mahdollisuus määrätä osapuolille velvoite sopia toimitettavan määrän ja tästä toimituksesta maksettavan hinnan suhteesta.
- (52) Tuottajaorganisaatioilla ja niiden yhteenliittymillä voi olla hyödyllinen rooli tarjonnan keskittämisessä, kaupan pitämisen parantamisessa, suunnittelussa ja tuotannon mukauttamisessa vastaamaan kysyntää, tuotantokustannusten optimoinnissa ja tuottajahintojen vakauttamisessa, tutkimuksen suorittamisessa, parhaiden käytäntöjen edistämässä ja teknisen avun antamisessa, sivutuotteiden käsittelyssä ja niiden jäsenille tarjolla olevien riskinhallintavälineiden hallinnoinnissa vahvistaen näin tuottajien asemaa elintarvikeketjussa. Tuottajaorganisaatiot ja niiden yhteenliittymät edistävätkin näin ollen toiminnallaan, maataloustuotteiden tarjontaa koskevat sopimusneuvottelut keskitettäessä tarjontaa ja saatettaessa niiden jäsenten tuotteita markkinoille mukaan lukien, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 39 artiklassa määrättyjen yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden täyttämistä, koska ne lujittavat viljelijöiden asemaa elintarvikeketjussa ja voivat edistää elintarvikkeiden toimitusketjun toiminnan parantamista. Yhteisen maatalouspolitiikan uudistus vuonna 2013 vahvisti tuottajaorganisaatioiden asemaa. Poiketen siitä, mitä SEUT 101 artiklassa määrätään, mahdollisuutta harjoittaa sellaista toimintaa kuten tuotannon suunnittelua, kustannusten optimointia, tuottajajäsenten tuotteiden saattamista markkinoille ja sopimusneuvottelujen käymistä, olisi sen vuoksi yksiselitteisesti säänneltävä hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden oikeutena kaikilla aloilla, joiden osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾ vahvistetaan yhteinen markkinajärjestely. Tämän poikkeuksen olisi katettava ainoastaan sellaiset tuottajaorganisaatiot, jotka todella harjoittavat taloudelliseen yhdentymiseen pyrkivää toimintaa ja jotka keskittävät tarjontaa ja saattavat jäsentensä tuotteita markkinoille. Kuitenkin sen lisäksi, että SEUT 102 artiklaa sovelletaan tällaisiin tuottajaorganisaatioihin, käyttöön olisi otettava suojatoimia sen varmistamiseksi, että tällainen toiminta ei sulje pois kilpailua tai vaaranna SEUT 39 artiklassa määrättyjä tavoitteita. Kilpailuviranomaisilla olisi oltava tällaisissa tapauksissa oikeus puuttua asiaan ja päättää, että tulevaisuutta ajatellen tällaista toimintaa olisi mukautettava tai että se olisi lopetettava tai että sitä ei tulisi harjoittaa lainkaan. Tuottajaorganisaatioiden harjoittamaa toimintaa olisi pidettävä laillisena kilpailuviranomaisen tekemään päätökseen saakka. Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 156 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien olisi voitava vedota itse harjoittamansa toiminnan osalta kyseiseen poikkeukseen samassa laajuudessa ja samoin edellytyksin kuin tuottajaorganisaatioiden.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

- (53) Tuottajaorganisaatiot hyväksytään tietyllä asetuksen (EU) N:o 1308/2013 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla alalla. Koska tuottajaorganisaatiot voivat kuitenkin toimia useammalla kuin yhdellä alalla ja koska olisi vältettävä hallinnollista rasitusta, joka aiheutuisi niiden velvoittamisesta perustamaan useita tuottajaorganisaatioita hyväksyntää varten, tuottajaorganisaation olisi voitava saada useampi kuin yksi hyväksyntä. Tällaisissa tapauksissa kyseisen tuottajaorganisaation olisi kuitenkin täytettävä hyväksymisen edellytykset jokaisella asianomaisella alalla.
- (54) Ottaen huomioon tehtävä, joka toimialakohtaisilla organisaatioilla voi olla elintarvikkeiden toimitusketjun toiminnan parantamisessa, luettelo mahdollisista tavoitteista, jotka kyseiset toimialakohtaiset organisaatiot voivat pyrkiä saavuttamaan, olisi laajennettava kattamaan myös toimenpiteet eläinten terveyteen, kasvinsuojeluun ja ympäristöön liittyvien riskien ehkäisemiseksi ja hallitsemiseksi.
- (55) Toimialakohtaiset organisaatiot hyväksytään tietyllä asetuksen (EU) N:o 1308/2013 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla alalla. Koska toimialakohtaiset organisaatiot voivat kuitenkin toimia useammalla kuin yhdellä alalla, ja koska olisi vältettävä hallinnollista rasitusta, joka aiheutuisi niiden velvoittamisesta perustamaan useita toimialakohtaisia organisaatioita hyväksyntää varten, toimialakohtaisen organisaation olisi voitava saada useampi kuin yksi hyväksyntä. Tällaisissa tapauksissa toimialakohtaisen organisaation olisi kuitenkin täytettävä hyväksymisen edellytykset jokaisella asianomaisella alalla.
- (56) Jotta voidaan helpottaa markkinasignaalien välittymistä paremmin ja vahvistaa tuottajahintojen ja lisäarvon välisiä yhteyksiä koko toimitusketjussa, maataloustuottajilla, maataloustuottajayhdistykset mukaan lukien, olisi oltava mahdollisuus sopia ensiostajansa kanssa arvon jakamista koskevista lausekkeista, markkinabonukset ja -tappiot mukaan luettuina. Koska toimialakohtaisilla organisaatioilla voi olla merkittävä asema toimitusketjun toimijoiden välisen vuoropuhelun ja parhaiden käytänteiden edistämässä sekä markkinoiden avoimuuden lisäämisessä, niiden olisi voitava vahvistaa arvon jakamista koskevia vakiolausekkeitä. Arvon jakamista koskevien lausekkeiden käytön olisi kuitenkin edelleen oltava vapaaehtoista viljelijöille, viljelijäyhdistyksille ja niiden ensiostajalle.
- (57) Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 188 artiklan soveltamisesta saadut kokemukset ovat osoittaneet, että toimintamalli, joka edellyttää täytäntöönpanosäädösten antamista kiintiöiden jakamiseen liittyvien yksinkertaisten matemaattisten prosessien hallinnoimiseksi, on hankala ja vaatii runsaasti voimavaroja, eikä tuota mitään erityistä etua. Komissiolla ei itse asiassa ole tässä yhteydessä harkintavaltaa, koska asianomainen kaava on jo vahvistettu komission asetuksen (EY) N:o 1301/2006 ⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohdassa. Tähän toimintamalliin liittyvän hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi ja menettelyn yksinkertaistamiseksi olisi säädettävä, että komissio julkaisee tariffikiintiöiden jakotulokset tarkoituksenmukaisessa verkkojulkaisussa. Lisäksi olisi annettava erityinen säännös, jonka mukaan jäsenvaltioiden olisi myönnettävä todistukset vasta sen jälkeen, kun komissio on julkaissut jakotulokset.
- (58) Sen varmistamiseksi, että viljelijä- tai tuottajaorganisaatiot tai niiden yhteenliittymät käyttävät asetuksen (EU) N:o 1308/2013 209 artiklaa tehokkaasti, olisi otettava käyttöön mahdollisuus pyytää komission lausuntoa siitä, ovatko viljelijä- tai tuottajaorganisaatioiden tai niiden yhteenliittymien sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat yhteensopivia SEUT 39 artiklassa määrättyjen tavoitteiden kanssa.
- (59) Jotta voidaan varmistaa, että asetuksen (EU) N:o 1308/2013 säännökset, jotka mahdollistavat kollektiiviset sopimukset ja päätökset asiaankuuluvien alojen vakiinnuttamiseksi tilapäisesti markkinoiden vakavan epätasapainotilan aikoina, voidaan panna täytäntöön tehokkaasti ja oikea-aikaisesti, mahdollisuus tällaisiin kollektiivisiin toimiin olisi laajennettava koskemaan viljelijöitä ja viljelijäyhdistyksiä. Lisäksi tällaisia väliaikaisia toimenpiteitä ei pitäisi enää sallia viimeisenä keinona, vaan niillä voitaisiin täydentää unionin toimintaa asetuksen (EU) N:o 1308/2013 mukaisten julkisten interventioiden, yksityisen varastoinnin ja poikkeustoimenpiteiden yhteydessä.
- (60) Koska on aiheellista jatkaa maito- ja maitotuotealan auttamista sen kiintiöjärjestelmän päättymisestä johtuvassa siirtymävaiheessa ja rohkaista sitä vastaamaan tehokkaammin markkina- ja hintavaihteluihin, maito- ja maitotuotealan sopimusjärjestelyjä vahvistavilla asetuksen (EU) N:o 1308/2013 säännöksillä ei enää pitäisi olla päättymispäivää.
- (61) Maatalousmarkkinoiden olisi oltava avoimet ja hintoja koskevien tietojen olisi oltava kaikkien toimijoiden saatavilla ja hyödytettävä kaikkia.

⁽¹⁾ Komission asetukset (EY) N:o 1301/2006, annettu 31 päivänä elokuuta 2006, tuontitodistusjärjestelmän alaisten maataloustuotteiden tuontitariffikiintiöiden hallinnointia koskevista yhteisistä säännöksistä (EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13).

- (62) Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä VIII olevan II osan A jakson soveltamisesta saadut kokemukset ovat osoittaneet, että toimintamalli, joka edellyttää täytäntöönpanosäädösten antamista, jotta voitaisiin hyväksyä viinin väkevöimisen rajoitusten vähäisiä korotuksia, jotka ovat teknisiä ja luonteeltaan kiistattomia, on hankala ja vaatii runsaasti voimavaroja, eikä tuota mitään erityistä etua. Tähän toimintamalliin liittyvän hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi ja menettelyn yksinkertaistamiseksi olisi säädettävä, että jäsenvaltioiden, jotka päättävät käyttää tätä poikkeusta, on ilmoitettava komissiolle tällaisista päätöksistä.
- (63) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 652/2014 ⁽¹⁾ annetaan mahdollisuus jakaa talousarviosi-
toumukset vuotuisiin eriin ainoastaan sellaisten monivuotisten ohjelmien hyväksymisen yhteydessä, jotka koskevat eläintautien ja zoonoosien hävittämistä, torjuntaa ja seurantaa, sekä tuhoojien esiintymistä koskevien kartoitusohjelmien ja tuhoojien torjuntaa unionin syrjäisimmillä alueilla koskevien ohjelmien yhteydessä. Jotta sääntelyä voitaisiin yksinkertaistaa ja hallinnollista rasitetta vähentää, tämä mahdollisuus olisi laajennettava koskemaan myös muita mainitun asetuksen soveltamisalaan kuuluvia toimia.
- (64) Jotta tällä asetuksella säädettyjä muutoksia voidaan soveltaa 1 päivästä tammikuuta 2018, sen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- (65) Asetukset (EU) N:o 1305/2013, (EU) N:o 1306/2013, (EU) N:o 1307/2013, (EU) N:o 1308/2013 ja (EU) N:o 652/2014 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 muutokset

Muutetaan asetus (EU) N:o 1305/2013 seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

a) korvataan n alakohta seuraavasti:

”n) ’nuorella viljelijällä’ tarkoitetaan henkilöä, joka on enintään 40-vuotias hakemuksen jättämisaikana, jolla on riittävä ammattitaito ja pätevyys ja joka ryhtyy ensimmäistä kertaa tilanpidosta vastaavaksi maatalousyrittäjäksi; viljelijä voi ryhtyä maatalousyrittäjäksi yksin tai yhdessä muiden viljelijöiden kanssa missä tahansa oikeudellisessa muodossa;”

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”s) ’toiminnan aloittamispäivällä’ tarkoitetaan päivää, jona hakija toteuttaa tai saattaa päätökseen yhden tai useamman n alakohdassa tarkoitettuun toimintaan ryhtymiseen liittyvän toimen.”

2) Korvataan 8 artiklan 1 kohdan h alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) taulukko, jossa vahvistetaan kunkin toimenpiteen, kunkin maaseuturahaston erityisen rahoitusosuuden kohteena olevan toimintatyyppin, 37 artiklan 1 kohdassa ja 39 a artiklassa tarkoitetun toimintatyyppin sekä teknisen avun osalta unionin suunniteltu kokonaisrahoitusosuus ja sovellettava maaseuturahaston rahoitusosuus. Tarvittaessa tästä taulukosta on käytävä erikseen ilmi vähemmän kehittyneille alueille ja muille alueille varattu maaseuturahaston rahoitusosuus;”

3) Korvataan 14 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Tämän toimenpiteen mukaisia tukikelpoisia kustannuksia ovat tietämyksensiirto- tai tiedotustoimen järjestämisestä ja toteuttamisesta aiheutuvat kustannukset. Esittelyn tuloksena perustettua infrastruktuuria voidaan käyttää sen jälkeen, kun toimenpide on saatettu päätökseen. Kun kyseessä ovat esittelyhankkeet, tuki voi kattaa myös niihin liittyvät investointikustannukset. Tukikelpoisia ovat myös osallistujien matka- ja majoituskulut ja heidän päivärahansa sekä viljelijöiden lomituskulut. Kaikki tämän kohdan mukaisesti yksilöidyt kustannukset maksetaan tuensaajalle.”

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 652/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, elintarvikeketjuun, eläinten terveyteen ja eläinten hyvinvointiin, kasvien terveyteen ja kasvien lisäysaineistoon liittyvien menojen hallinnointia koskevista säännöksistä, neuvoston direktiivien 98/56/EY, 2000/29/EY ja 2008/90/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 178/2002, (EY) N:o 882/2004, (EY) N:o 396/2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 muuttamisesta sekä neuvoston päätösten 66/399/ETY, 76/894/ETY ja 2009/470/EY kumoamisesta (EUVL L 189, 27.6.2014, s. 1).

4) Muutetaan 15 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Edellä olevan 1 kohdan a ja c alakohdan mukaisen tuen saajana on neuvonta- tai koulutuspalvelun tarjoaja taikka hallintoviranomainen. Jos tuensaaja on hallintoviranomainen, neuvonta- tai koulutuspalvelun tarjoajan valitsee elin, joka on hallintoviranomaisesta toiminnallisesti riippumaton. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdan mukainen tuki myönnetään viranomaiselle tai elimelle, joka on valittu perustamaan tilanhoito- tai lomituspalvelu taikka maa- tai metsätalouden neuvontapalvelu."

b) korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"3. Neuvontapalveluja antamaan valituilla viranomaisilla tai elimillä on oltava asianmukaiset resurssit eli säännöllisesti koulutettua ja pätevää henkilöstöä sekä neuvontakokemusta, ja niiden neuvontatoiminnan on oltava luotettavaa aloilla, joilla ne antavat neuvontaa. Tämän toimenpiteen mukaiset palvelujen tarjoajat on valittava sekä julkisille että yksityisille elimille avoimella valintamenettelyllä. Kyseisen valintamenettelyn on oltava puolueeton, ja sen ulkopuolelle on jätettävä hakijat, joihin liittyy eturistiriitoja."

c) lisätään uusi kohta seuraavasti:

"3 a. Tätä artiklaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on 65 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehtävä kaikki tarkastukset neuvonta- tai koulutuspalvelun tarjoajan tasolla."

5) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

"1. Tämän toimenpiteen mukainen tuki kattaa viljelijöiden ja viljelijäryhmien uuden osallistumisen tai viljelijöiden ja viljelijäryhmien osallistumisen viiden viimeksi kuluneen vuoden aikana seuraaviin:"

b) korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

"2. Tämän toimenpiteen mukainen tuki voi kattaa myös kustannukset, jotka aiheutuvat tuottajaryhmien toteuttamista tiedotus- ja menekinedistämistoimista, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti tukea saavaan laatujärjestelmään kuuluvia tuotteita. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 70 artiklan 3 kohdassa säädetään, kyseiset toimet voidaan toteuttaa ainoastaan sisämarkkinoilla.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukainen tuki on myönnettävä vuotuisena kannustinpalkkiona, jonka taso määritellään tuettuihin järjestelmiin osallistumisesta aiheutuvien kiinteiden kustannusten mukaisesti, ja sitä voidaan myöntää enintään viiden vuoden ajan.

Silloin kun kyseessä on osallistuminen ensimmäistä kertaa ennen 1 kohdan mukaista tukea koskevan hakemuksen esittämistä, viiden vuoden enimmäiskesto lyhennetään niiden vuosien määrällä, jotka ovat kuluneet laatujärjestelmään ensimmäistä kertaa osallistumisen ja tukea koskevan hakemuksen esittämisa-jankohdan välillä.

Tätä kohtaa sovellettaessa 'kiinteillä kustannuksilla' tarkoitetaan tuettuun laatujärjestelmään liittymisestä aiheutuvia kustannuksia ja tällaiseen järjestelmään osallistumisesta maksettavaa vuosimaksua, tarvittaessa järjestelmän eritelmän noudattamiseen liittyvät valvontakustannukset mukaan luettuina.

Tätä artiklaa sovellettaessa 'viljelijällä' tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklassa, sellaisena kuin sitä sovelletaan asianomaisessa jäsenvaltiossa, tarkoitettua aktiiviviljelijää."

6) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) koskevat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen liitteeseen I kuuluvien maataloustuotteiden tai puuvillan jalostusta, kaupan pitämistä ja/tai kehittämistä, kalastustuotteita lukuun ottamatta; tuotantoprosessista saatu tuotos voi olla tuote, joka ei kuulu mainittuun liitteeseen; jos tuki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa, tuotantopanoksen voi olla myös mainittuun liitteeseen kuulumaton tuote edellyttäen, että investoinnilla tuetaan yhtä tai useampaa maaseudun kehittämiseen liittyvää unionin prioriteettia;"

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Tukea voidaan myöntää nuorille viljelijöille, jotka ryhtyvät ensimmäistä kertaa tilanpidosta vastaaviksi maatalousyrittäjiksi, investointeihin, joiden tarkoituksena on maataloustuotantoon, myös työturvallisuuteen, sovellettavien unionin vaatimusten täyttäminen. Tukea voidaan myöntää enintään 24 kuukauden ajan maaseudun kehittämissuunnitelmassa vahvistetusta toiminnan aloittamispäivästä tai kunnes 19 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa liiketoimintasuunnitelmassa määritellyt toimet on saatettu loppuun.”

7) Muutetaan 19 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaista tukea koskeva hakemus on toimitettava viimeistään 24 kuukautta toiminnan aloittamispäivän jälkeen.

Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan mukaisen tuen edellytyksenä on liiketoimintasuunnitelman esittäminen. Liiketoimintasuunnitelman toteuttaminen on aloitettava viimeistään yhdeksän kuukauden kuluessa tuen myöntämispäätöksen päivämäärästä. Liiketoimintasuunnitelma on voimassa enintään viisi vuotta.

Liiketoimintasuunnitelmassa on määrättävä, että nuoren viljelijän on noudatettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklaa, sellaisena kuin sitä sovelletaan asianomaisessa jäsenvaltiossa, 18 kuukauden kuluessa tuen myöntämispäätöksen päivämäärästä.

Jäsenvaltioiden on määritettävä 2 artiklan 1 kohdan s alakohdassa tarkoitettu toimi tai toimet maaseudun kehittämissuunnitelmissa.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava 1 kohdan a alakohdan i ja iii alakohdan mukaiseen tukeen sovellettavat ylä- ja alarajat tuensaajien tai tilojen osalta. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisen tuen alarajan on oltava korkeampi kuin 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan mukaisen tuen ylärajan. Tukea voidaan myöntää vain tiloille, jotka vastaavat mikro- ja pienyritysten määritelmää.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 37 artiklan 1 kohdassa säädetään, tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaista tukea voidaan myöntää myös rahoitusvälineiden muodossa tai avustusten ja rahoitusvälineiden yhdistelmänä.”;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan mukainen tuki maksetaan vähintään kahdessa erässä. Erät voivat olla asteittain alenevia. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan i ja ii alakohdan mukaisen tuen viimeisen erän maksamisen edellytyksenä on liiketoimintasuunnitelman moitteeton toteuttaminen.”

8) Lisätään 20 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Edellä olevia 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta, jos tuki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa.”

9) Muutetaan 23 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”23 artikla

Peltometsätaloustalouden järjestelmien käyttöönotto, elvyttäminen tai uudistaminen”;

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Edellä olevan 21 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaista tukea myönnetään yksityisille maankäyttäjille, kunnille ja näiden yhteenliittymille, ja se kattaa käyttöönotto-, elvyttämis- ja/tai uudistamiskustannukset ja hehtaaria kohti maksettavan vuosipalkkion hoitokustannusten korvaamiseksi enintään viiden vuoden ajan.”

10) Muutetaan 28 artikla seuraavasti:

a) korvataan 6 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Laskettaessa edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja korvauksia, jäsenvaltioiden on vähennettävä tarpeellinen määrä, jotta estettäisiin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklassa tarkoitettujen käytäntöjen kaksinkertainen rahoittaminen. Jäsenvaltiot voivat laskea vähennyksen kiinteänä keskimääräisenä määränä, jota sovelletaan kaikkiin asianomaisiin tuensaajiin, jotka toteuttavat kyseisen tyyppistä toimintaa.”;

b) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Tukea voidaan myöntää maatalouden geenivarojen, myös vieraslajien osalta, säilyttämistä ja kestävää käyttöä ja kehittämistä varten sellaisiin tukitoimiin, jotka eivät kuulu 1–8 kohdan säännösten soveltamisalaan. Muut kuin 2 kohdassa tarkoitettut tuensaajat voivat täyttää tällaiset sitoumukset.”

11) Muutetaan 29 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tämän toimenpiteen mukaista tukea myönnetään hehtaarilta maatalousmaata viljelijöille tai viljelijäryhmille, jotka sitoutuvat vapaaehtoisesti siirtymään asetuksessa (EY) N:o 834/2007 määriteltyihin luonnonmukaisen maatalouden käytäntöihin ja menetelmiin tai ylläpitämään tällaisia käytäntöjä ja menetelmiä ja jotka ovat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklassa, sellaisena kuin sitä sovelletaan asianomaisessa jäsenvaltiossa, tarkoitettuja aktiiviviljelijöitä.”;

b) korvataan 4 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Laskettaessa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tukia jäsenvaltioiden on vähennettävä tarpeellinen määrä, jotta estettäisiin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklassa tarkoitettujen käytäntöjen kaksinkertainen rahoittaminen. Jäsenvaltiot voivat laskea vähennyksen kiinteänä keskimääräisenä määränä, jota sovelletaan kaikkiin asianomaisiin tuensaajiin, jotka toteuttavat kyseisiä alatoimenpiteitä.”

12) Korvataan 30 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Laskettaessa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tukia jäsenvaltioiden on vähennettävä tarpeellinen määrä, jotta estettäisiin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklassa tarkoitettujen käytäntöjen kaksinkertainen rahoittaminen. Jäsenvaltiot voivat laskea vähennyksen kiinteänä keskimääräisenä määränä, jota sovelletaan kaikkiin asianomaisiin tuensaajiin, jotka toteuttavat kyseisiä alatoimenpiteitä.”

13) Muutetaan 31 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tuet myönnetään viljelijöille, jotka sitoutuvat jatkamaan maataloustoimintaansa 32 artiklan mukaisesti nimetyillä alueilla ja ovat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklassa, sellaisena kuin sitä sovelletaan asianomaisessa jäsenvaltiossa, tarkoitettuja aktiiviviljelijöitä.”;

b) korvataan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltiot voivat 2 kohdassa tarkoitettujen tukien lisäksi myöntää tämän toimenpiteen mukaisia tukia vuosien 2014–2020 välisenä aikana tuensaajille alueilla, jotka olivat ohjelmakaudella 2007–2013 tukikelpoisia asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan ii alakohdan mukaisesti. Tuensaajien tuet niiden alueiden osalta, jotka eivät ole enää tukikelpoisia 32 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen uuden aluemäärityksen jälkeen, ovat enintään neljän vuoden ajanjakson ajan asteittain alenevia. Mainittu ajanjakso alkaa päivästä, jona 32 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu aluemääritys on saatettu päätökseen, ja viimeistään vuonna 2019. Nämä tuet ovat alussa enintään 80 prosenttia ja lopussa viimeistään vuonna 2020 enintään 20 prosenttia ohjelmakaudeksi 2007–2013 asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan ii alakohdan mukaisesti vahvistetun ohjelman keskituesta. Kun tuen määrä saavuttaa asteittaisen alenemisen soveltamisen johdosta 25 euroa, jäsenvaltio voi jatkaa tämätasoisien tukien maksamista, kunnes siirtymäkausi on päättynyt.”

14) Korvataan 33 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tämän toimenpiteen mukaisia eläinten hyvinvointia edistäviä tukia myönnetään viljelijöille, jotka sitoutuvat vapaaehtoisesti toteuttamaan toimia, joihin sisältyy yksi tai useampi eläinten hyvinvointia edistävä sitoumus ja jotka ovat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklassa, sellaisena kuin sitä sovelletaan asianomaisessa jäsenvaltiossa, tarkoitettuja aktiiviviljelijöitä.”

15) Muutetaan 36 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) tulojen vakauttamisvälineen, joka muodostuu taloudellisesta tuesta keskinäisille rahastoille, joista maksetaan korvausta kaikilla tuotannonaloilla toimiville viljelijöille, joiden tulot laskevat voimakkaasti;”

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”d) tuotannonalakohtaisen tulojen vakauttamisvälineen, joka muodostuu taloudellisesta tuesta keskinäisille rahastoille, joista maksetaan korvausta tietyllä alalla toimiville viljelijöille, joiden tulot laskevat voimakkaasti.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tätä artiklaa sovellettaessa ’viljelijällä’ tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 9 artiklassa, sellaisena kuin sitä sovelletaan asianomaisessa jäsenvaltiossa, tarkoitettua aktiiviviljelijää.”;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä olevaa 1 kohdan b, c ja d alakohtaa sovellettaessa ’keskinäisellä rahastolla’ tarkoitetaan jäsenvaltion kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti hyväksymää järjestelmää, jossa siihen kuuluvat viljelijät voivat vakuuttaa itsensä sellaisia taloudellisia tappioita vastaan, jotka aiheutuvat epäsuotuisista ilmasto-oloista tai eläin- tai kasvitaudeista, tai tuholaisvahingosta tai ympäristövahingosta, taikka heidän tulojensa voimakasta laskua vastaan, ja jossa tällaisille viljelijöille myönnetään korvauksia.”;

d) kumotaan 5 kohdan toinen alakohta.

16) Korvataan 37 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Edellä olevan 36 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista tukea myönnetään vain vakuutus sopimukseen, jotka kattavat menetyksen, joka on aiheutunut epäsuotuisista sääoloista, eläin- tai kasvitauvista, tuholaisvahingosta taikka ympäristövahingosta, taikka direktiivin 2000/29/EY mukaisesti kasvitauhin tai tuholaisen hävittämiseksi tai niiden leviämisen estämiseksi toteutetuista toimenpiteistä, jotka tuhoavat yli 20 prosenttia viljelijän edellisen kolmivuotiskauden tai edelliseen viisivuotiskauteen perustuvan kolmen vuoden keskimääräisestä vuosituotannosta, lukuun ottamatta korkeinta ja alinta määrää. Viljelijän vuosituotannon laskemiseksi voidaan käyttää indeksejä. Käytetyllä laskentamenetelmällä on voitava määritellä yksittäiselle viljelijälle aiheutunut tosiasiallinen menetys tietyssä vuonna.”

17) Muutetaan 38 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”3. Edellä olevan 36 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu taloudellinen tuki voi liittyä vain

a) keskinäisen rahaston perustamisesta aiheutuviin hallinnollisiin kustannuksiin, jotka voidaan jakaa asteittain alenevasti enintään kolmelle vuodelle;

b) määriin, jotka keskinäinen rahasto on maksanut taloudellisena korvauksena viljelijöille. Lisäksi taloudellinen tuki voi liittyä keskinäisen rahaston ottamien sellaisten kaupallisten lainojen korkoon, joiden tarkoituksena on maksaa taloudellinen korvaus viljelijöille kriisitapauksissa;

c) rahaston vuosittaisten maksujen täydentämiseen;

d) keskinäisen rahaston alkupääomaan.”;

ii) kumotaan kolmas alakohta;

b) korvataan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”5. Enimmäistukiprosentti vahvistetaan liitteessä II. Edellä olevan 3 kohdan b alakohdan mukaisessa tuessa on otettava huomioon kaikki mahdollinen 3 kohdan c ja d alakohdan nojalla jo myönnetty tuki.”

18) Muutetaan 39 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

”39 artikla

Tulojen vakauttamisväline kaikilla sektoreilla toimiville viljelijöille”;

b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Edellä olevan 36 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaista tukea myönnetään vain, jos tulot laskevat yli 30 prosenttia yksittäisen viljelijän edellisen kolmivuotiskauden keskimääräisestä vuositulosta tai kolmen vuoden keskimääräisestä vuositulosta, joka perustuu edelliseen viisivuotiskauteen ja jota laskettaessa ei oteta huomioon kauden korkeinta ja alinta määrää. Edellä olevan 36 artiklan 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa tulot viittaavat viljelijän markkinoilta saamien tulojen summaan, mukaan luettuna julkinen tuki missä tahansa muodossa, vähennettynä tuotantopanostuskustannuksilla. Keskinäisen rahaston viljelijöille maksamilla korvauksilla saa korvata alle 70 prosenttia tulonmenetyksestä sinä vuonna, jona tuottaja tulee tukikelpoiseksi kyseisen tuen osalta. Viljelijän vuosittaisen tulonmenetyksen laskemiseksi voidaan käyttää indeksejä.”;

c) korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”4. Edellä olevan 36 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu taloudellinen tuki voi liittyä ainoastaan

a) keskinäisen rahaston perustamisesta aiheutuviin hallinnollisiin kustannuksiin, jotka voidaan jakaa asteittain alenevasti enintään kolmelle vuodelle;

b) määriin, jotka keskinäinen rahasto on maksanut taloudellisena korvauksena viljelijöille. Lisäksi taloudellinen tuki voi liittyä keskinäisen rahaston ottamien sellaisten kaupallisten lainojen korkoon, joiden tarkoituksena on maksaa taloudellinen korvaus viljelijöille kriisitapauksissa;

c) rahaston vuosittaisten maksujen täydentämiseen;

d) keskinäisen rahaston alkupääomaan.

5. Enimmäistukiprosentti vahvistetaan liitteessä II. Edellä olevan 4 kohdan b alakohdan mukaisessa tuessa on otettava huomioon kaikki mahdollinen 4 kohdan c ja d alakohdan nojalla jo myönnetty tuki.”

19) Lisätään artikla seuraavasti:

”39 a artikla

Tulojen vakauttamisväline tietyllä tuotannonalalla toimiville viljelijöille

1. Edellä olevan 36 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaista tukea myönnetään vain asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja kun tulojen lasku ylittää kynnyksarvon, joka on vähintään 20 prosenttia yksittäisen viljelijän edellisen kolmivuotiskauden keskimääräisestä vuositulosta tai kolmen vuoden keskimääräisestä vuositulosta, joka perustuu edelliseen viisivuotiskauteen ja jota laskettaessa ei oteta huomioon kauden korkeinta ja alinta määrää. Viljelijän vuosittaisen tulonmenetyksen laskemiseksi voidaan käyttää indeksejä. Edellä olevaa 36 artiklan 1 kohdan d alakohtaa sovellettaessa tulot viittaavat viljelijän markkinoilta saamien tulojen summaan, mukaan luettuna julkinen tuki missä tahansa muodossa, vähennettynä tuotantopanostuskustannuksilla. Keskinäisen rahaston viljelijöille maksamilla korvauksilla saa korvata alle 70 prosenttia tulonmenetyksestä sinä vuonna, jona tuottaja tulee tukikelpoiseksi kyseisen tuen osalta.

2. Edellä olevan 39 artiklan 2–5 kohtaa sovelletaan, kun tukea myönnetään 36 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti.”

20) Muutetaan 45 artikla seuraavasti:

a) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jos tukea myönnetään asetuksen (EU) N:o 1303/2013 37 artiklan mukaisesti perustetun rahoitusvälineen kautta, käyttöpääoma voi olla tukikelpoista menoa. Tällaiset tukikelpoiset menot voivat olla enintään 200 000 euroa tai 30 prosenttia investoinnin tukikelpoisten menojen kokonaismäärästä sen mukaan, kumpi on korkeampi.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”7. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta, jos tuki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa.”

21) Muutetaan 49 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa, kun ei ole mahdollista määrittää valintaperusteita asianomaisten toimien tyyppin luonteen vuoksi, hallintoviranomainen voi seurantakomiteaa kuultuaan määrittää muun valintamenettelyn, joka on kuvailtava maaseudun kehittämisohjelmassa.”;

b) korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Toimien valinnasta vastaavan jäsenvaltion viranomaisen on varmistettava, että toimet valitaan 1 kohdassa tarkoitettujen valintaperusteiden mukaisesti sekä noudattaen avointa ja hyvin dokumentoitua menettelyä lukuun ottamatta 18 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 24 artiklan 1 kohdan d alakohdan, 28–31, 33–34 sekä 36–39 a artiklan mukaisia toimia.

3. Tuensaajat voidaan valita ehdotuspyyntöjen perusteella soveltaen taloudellisia, sosiaalisia ja ympäristöön liittyviä tehokkuusvaatimuksia.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”4. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos tuki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa.”

22) Muutetaan 59 artiklan 4 kohta seuraavasti:

a) korvataan f alakohta seuraavasti:

”f) 100 prosenttia Irlannille myönnetystä 100 miljoonan euron määrästä vuoden 2011 hintoina, Portugalille myönnetystä 500 miljoonan euron määrästä vuoden 2011 hintoina ja Kyprokselle myönnetystä 7 miljoonan euron määrästä vuoden 2011 hintoina;”

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”h) asetuksen (EU) N:o 1303/2013 39 a artiklan 13 kohdassa tarkoitettu rahoitusosuus kyseisen asetuksen 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden osalta.”

23) Muutetaan 60 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 65 artiklan 9 kohdassa säädetään, kun kyseessä ovat kiireelliset toimenpiteet, joiden syynä ovat luonnonkatastrofit, muut katastrofit tai epäsuotuisat sääolot taikka jotka johtuvat jäsenvaltion tai alueen sosioekonomisten olosuhteiden merkittävästä ja äkillisestä muutoksesta, maaseudun kehittämisohjelmissa voidaan sopia, että ohjelmamuutoksiin liittyvien menojen tukikelpoisuus voi alkaa tapahtuman päivästä.”

b) korvataan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Lukuun ottamatta 45 artiklan 2 kohdan c alakohdassa määriteltyjä yleiskuluja, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 42 artiklan soveltamisalaa kuuluvien toimenpiteiden mukaisten investointitoimien osalta tukikelpoisiksi katsotaan vain menot, jotka ovat aiheutuneet sen jälkeen, kun hakemus on toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin määrätä ohjelmassaan, että silloin kun menot liittyvät kiireellisiin toimenpiteisiin, joiden syynä ovat luonnonkatastrofit, muut katastrofit tai epäsuotuisat sääolot taikka jotka johtuvat jäsenvaltion tai alueen sosioekonomisten olosuhteiden merkittävästä ja äkillisestä muutoksesta, kyseisen tapahtuman jälkeen saajalle aiheutuneet menot ovat myös tukikelpoisia.”;

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Tuensaajien suorittamista maksuista on esitettävä laskut ja maksamisen todistavat asiakirjat. Jos tämä ei ole mahdollista, maksujen tueksi on esitettävä vastaavalla tavalla todistusvoimaiset asiakirjat, paitsi asetuksen (EU) N:o 1303/2013 67 artiklan 1 kohdan muissa kuin a alakohdassa tarkoitettujen tukimuotojen osalta.”

24) Korvataan 62 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jos tuki myönnetään vakiokustannusten tai lisäkustannusten ja tulonmenetysten perusteella 21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti tulonmenetysten ja hoitokustannusten osalta ja 28–31, 33 ja 34 artiklan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarpeelliset laskelmat ovat asianmukaisia ja paikkansapitäviä ja että ne on laadittu ennakoita oikeudenmukaisen, tasapuolisen ja todennettavissa olevan laskentamenetelmän perusteella. Tätä varten ohjelman toteuttamisesta vastaavista viranomaisista toiminnallisesti riippumattoman elimen, jolla on tarvittava asiantuntemus, on suoritettava laskelmat tai vahvistettava niiden asianmukaisuus ja paikkansapitävyys. Lausunto, jossa vahvistetaan laskelmien asianmukaisuus ja paikkansapitävyys, on liitettävä maaseudun kehittämisohjelmaan."

25) Kumotaan 66 artiklan 1 kohdan b alakohta.

26) Korvataan 74 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) sitä on kuultava rahoitettavien tukitoimien valintaperusteista, joita on tarkistettava ohjelmatyön tarpeita vastaavasti, ja sen on annettava asiasta lausuntonsa ennen asianomaisten ehdotuspyyntöjen julkaisemista;"

27) Muutetaan liite II tämän asetuksen liitteen I mukaisesti.

2 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 muutokset

Muutetaan asetus (EU) N:o 1306/2013 seuraavasti:

1) Muutetaan 26 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 2 kohta;

b) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

"3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla mukautusaste vahvistetaan, viimeistään sen kalenterivuoden kesäkuun 30 päivänä, jota mukautusaste koskee. Tällaiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

4. Sen kalenterivuoden, jota mukautusaste koskee, joulukuun 1 päivään asti komissio voi käytettävissään olevien uusien tietojen perusteella hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla mukautetaan 3 kohdan mukaisesti vahvistettua mukautusastetta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen."

2) Korvataan 38 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Edellä 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun määräajan, jonka päätyttyä ilman eri toimenpiteitä tapahtuva vapauttaminen suoritetaan, kulumisen keskeytyä kyseessä oleviin toimiin liittyvän määrän osalta oikeudellisen menettelyn tai sellaisen hallinnollisen muutoksenhaun ajaksi, jolla on lykkäävä vaikutus, edellyttäen, että komissio on saanut asiasta asianomaisen jäsenvaltion antaman perustellun ilmoituksen viimeistään 31 päivänä tammikuuta vuonna N + 4."

3) Korvataan 43 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) määrät, jotka on 40, 52 ja 54 artiklan ja maataloustukirahastoa koskevien menojen osalta 41 artiklan 2 kohdan ja 51 artiklan mukaisesti maksettava korkoineen unionin talousarvioon;"

4) Korvataan 54 artiklan 3 kohdan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:

"ii) jos tuensaajalta takaisin perittävä määrä on tukijärjestelmässä myönnetyn yksittäisen tuen tai tukitoimen osalta ja ilman korkoja 100–250 euroa ja asianomainen jäsenvaltio soveltaa takaisinperittävää määrää vastaavaa tai korkeampaa kynnystä kansallisen lainsäädäntönsä nojalla kansallisten velkojen maksamatta jättämisen tapauksessa;"

5) Lisätään 63 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Jos noudattamatta jättäminen liittyy julkisia hankintoja koskeviin kansallisiin tai unionin sääntöihin, tuen maksamatta jäävä tai peruutettava osa määritetään kyseisen noudattamatta jättämisen vakavuuden perusteella ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti. Tällä on vaikutusta toimen laillisuuteen ja sääntöjenmukaisuuteen ainoastaan sitä tuen osaa vastaavasti, jota ei makseta tai joka peritään takaisin."

6) Korvataan 72 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää, että

- a) viljelylohkoja, joiden pinta-ala on enintään 0,1 hehtaaria ja joista ei tehdä tukihakemusta, ei tarvitse ilmoittaa, mikäli tällaisten lohkojen kokonaispinta-ala on enintään yksi hehtaari, ja/tai että viljelijän, joka ei hae mitään pinta-alaperusteista suoraa tukea, ei tarvitse ilmoittaa viljelylohkojaan, joiden yhteenlaskettu pinta-ala on enintään yksi hehtaari. Kaikissa tapauksissa viljelijän on kuitenkin ilmoitettava hakemuksessaan, että hänellä on käytettävissään viljelylohkoja, ja toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä ilmoitettava kyseisten lohkojen sijainti;
- b) viljelijöiden, jotka osallistuvat asetuksen (EU) N:o 1307/2013 V osassa tarkoitettuun pienviljelijäjärjestelmään, ei tarvitse ilmoittaa viljelylohkojaan, joista ei tehdä tukihakemusta, ellei ilmoitusta vaadita muuta tukea tai palkkiota varten.”

7) Korvataan 75 artiklan 1 kohdan kolmas ja neljäs alakohta seuraavasti:

”Sen estämättä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat

- a) maksaa ennen joulukuun 1 päivää mutta aikaisintaan lokakuun 16 päivänä suorien tukien ennakkomaksuja, joiden suuruus on enintään 50 prosenttia;
- b) maksaa ennen joulukuun 1 päivää maaseudun kehittämistukena myönnetyn 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuen ennakkomaksuja, joiden suuruus on enintään 75 prosenttia.

Maaseudun kehittämistukena myönnetyn 67 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuen osalta tämän kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa sovelletaan tukihakemuksiin tai maksupyyntöihin, jotka esitetään hakuvuodesta 2019 alkaen.”

3 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 muutokset

Muutetaan asetus (EU) N:o 1307/2013 seuraavasti:

1) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan h alakohta seuraavasti:

”h) ’pysyvällä nurmella ja pysyvällä laitumella’, yhdessä jäljempänä ’pysyvä nurmi’, maata, jota käytetään heinäkavien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen joko luontaisella tavalla (itseuudistuva) tai viljelemällä (kylvämällä) ja joka ei ole kuulunut tilan viljelykiertoon vähintään viiteen vuoteen ja, jos jäsenvaltio niin päättää, jota ei ole kynnety vähintään viiteen vuoteen; se voi sisältää muitakin laidunnettavia lajeja, kuten pensaita ja/tai puita ja, jos jäsenvaltio niin päättää, muita lajeja, kuten pensaita ja/tai puita, joista voidaan tuottaa eläinten rehua, edellyttäen, että heinäkavet ja muut nurmirehukasvit ovat enemmistönä. Jäsenvaltiot voivat myös päättää, että pysyvänä nurmena pidetään

- i) maata, joka on laidunnettavaa ja joka on osa vakiintunutta paikallista käytäntöä, jossa heinäkavet ja muut nurmirehukasvit eivät perinteisesti ole enemmistönä laidunmailla; ja/tai
- ii) maata, joka on laidunnettavaa ja jolla heinäkavet ja muut nurmirehukasvit eivät ole enemmistönä tai niitä ei ole laidunmailla;”

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Sen estämättä, mitä ensimmäisen alakohdan f ja h alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot, jotka ennen 1 päivää tammikuuta 2018 ovat hyväksyneet kesantolohkoja peltoalaksi, voivat edelleen hyväksyä ne sellaisiksi kyseisen päivämäärän jälkeen. Tammikuun 1 päivästä 2018 alkaen kesantolohkoja, jotka on hyväksytty tämän alakohdan nojalla peltoalaksi vuonna 2018, pidetään pysyvänä nurmena vuonna 2023 tai sen jälkeen, jos h alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.”;

b) lisätään 2 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat päättää, että

- a) maata, jota ei ole kynnetyt vähintään viiteen vuoteen, pidetään 1 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohdassa tarkoitettuna pysyvänä nurmena edellyttäen, että kyseistä maata käytetään heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen luonnollisesti (itseuudistuva) tai viljelemällä (kylvö) ja että se ei ole kuulunut tilan viljelykiertoon vähintään viiteen vuoteen;
- b) pysyvä nurmi voi sisältää muitakin lajeja, kuten pensaita ja/tai puita, joista voidaan tuottaa eläinten rehua alueilla, joilla heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit ovat enemmistönä; ja/tai
- c) maata, joka on laidunnettavaa ja jolla heinäkasvit ja muut nurmirehukasvit eivät ole enemmistönä tai niitä ei ole laidunmailla, pidetään 1 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohdassa tarkoitettuna pysyvänä nurmena.

Jäsenvaltiot voivat päättää puolueettomin ja syrjimättömin perustein soveltaa tämän kohdan kolmannen alakohdan b ja/tai c alakohdan mukaista päätöstään koko alueellaan tai osassa sitä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2018 kaikki tämän kohdan kolmannen ja neljännen alakohdan mukaisesti tehdyt päätökset.”

2) Lisätään 6 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos jäsenvaltio hyödyntää 36 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa, tuolle jäsenvaltiolle kyseiseksi vuodeksi liitteessä II esitetty kansallinen enimmäismäärä voidaan ylittää kyseisen alakohdan mukaisesti lasketulla määrällä.”

3) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Edellä olevien 1, 2 ja 3 kohdan lisäksi jäsenvaltiot voivat päättää, että suoria tukia ei myönnetä viljelijöille, jotka eivät ole rekisteröityneet maataloustoimintansa osalta kansalliseen vero- tai sosiaaliturvarekisteriin.”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä olevia 2, 3 ja 3 a kohtaa ei sovelleta viljelijöihin, jotka ovat saaneet suoria tukia vain määrän, joka ei ole edellisenä vuotena ylittänyt tiettyä määrää. Jäsenvaltiot vahvistavat kyseisen määrän puolueettomin perustein, esimerkiksi kansallisten tai alueellisten erityispiirteidensä perusteella, ja se saa olla enintään 5 000 euroa.”;

c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 2, 3 tai 4 kohdassa tarkoitettu päätöksestään viimeistään 1 päivänä elokuuta 2014 ja 3 a kohdassa tarkoitettu päätöksestään viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2018. Jos tällaisia päätöksiä muutetaan, jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle kahden viikon kuluessa muutospäätöksen tekemisestä.”;

d) lisätään kohdat seuraavasti:

”7. Jäsenvaltiot voivat vuodesta 2018 tai mistä tahansa sitä seuraavasta vuodesta alkaen päättää, että 2 kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan soveltamisalaan kuuluvat henkilöt tai henkilöryhmät voivat vedota ainoastaan yhteen tai kahteen 2 kohdan kolmannessa alakohdassa luetelluista kolmesta perusteesta osoittaakseen olevansa aktiiviviljelijöitä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisesta päätöksestä, jos sitä sovelletaan vuodesta 2018 alkaen, viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2018, tai jos sitä sovelletaan jostakin sitä seuraavasta vuodesta alkaen, viimeistään sen soveltamista edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta.

8. Jäsenvaltiot voivat päättää lopettaa 2 kohdan soveltamisen vuodesta 2018 tai mistä tahansa sitä seuraavasta vuodesta alkaen. Niiden on ilmoitettava komissiolle tällaisesta päätöksestä, jos sitä sovelletaan vuodesta 2018 alkaen, viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2018, tai jos sitä sovelletaan jostakin sitä seuraavasta vuodesta alkaen, viimeistään sen soveltamista edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta.”

4) Korvataan 11 artiklan 6 kohta seuraavasti:

"6. Jäsenvaltiot voivat vuosittain tarkistaa tukien alentamisesta tämän artiklan mukaisesti tekemiään päätöksiä edellyttäen, että tarkistuksen johdosta ei alenneta maaseudun kehittämiseen saatavilla olevia tukia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän artiklan mukaisesti tehdyt päätökset ja mahdollinen alennuksista johtuva arvioitu tulo vuoteen 2019 saakka viimeistään kyseisten päätösten soveltamista edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta siten, että viimeinen mahdollinen ilmoittamispäivä on 1 päivä elokuuta 2018."

5) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Jäsenvaltiot voivat päättää tarkistaa tässä kohdassa tarkoitettuja päätöksiä siten, että tarkistettua päätöstä noudatetaan kalenterivuodesta 2019 alkaen, ja niiden on ilmoitettava komissiolle tällaiseen tarkistukseen perustuvasta päätöksestä viimeistään 1 päivänä elokuuta 2018. Tällaiseen tarkistukseen perustuvassa päätöksessä ei saa pienentää komissiolle ensimmäisen, toisen, kolmannen ja neljännen alakohdan mukaisesti ilmoitettua prosenttiosuutta."

b) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Jäsenvaltiot voivat päättää tarkistaa tässä kohdassa tarkoitettuja päätöksiä siten, että tarkistettua päätöstä noudatetaan kalenterivuodesta 2019 alkaen, ja niiden on ilmoitettava komissiolle tällaiseen tarkistukseen perustuvasta päätöksestä viimeistään 1 päivänä elokuuta 2018. Tällaiseen tarkistukseen perustuvassa päätöksessä ei saa korottaa komissiolle ensimmäisen, toisen, kolmannen ja neljännen alakohdan mukaisesti ilmoitettua prosenttiosuutta."

6) Korvataan 31 artiklan 1 kohdan g alakohta seuraavasti:

"g) jos jäsenvaltiot katsovat tarpeelliseksi, ne voivat tehdä lineaarisen vähennyksen kansallisen tai alueellisen perustukijärjestelmän tukioikeuksien arvosta tämän asetuksen 30 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen tapausten kattamiseksi. Lisäksi jäsenvaltiot, jotka jo hyödyntävät tätä lineaarista vähennystä, voivat tehdä samana vuonna myös lineaarisen vähennyksen kansallisen tai alueellisen perustukijärjestelmän tukioikeuksien arvosta tämän asetuksen 30 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tapausten kattamiseksi;"

7) Lisätään 36 artiklan 4 kohtaan alakohdat seuraavasti:

"Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti laskettua määrää voidaan kunkin jäsenvaltion osalta korottaa enintään kolmella prosentilla liitteessä II määritetystä asianomaisesta vuosittaisesta kansallisesta enimmäismäärästä sen jälkeen, kun on vähennetty määrä, joka saadaan soveltamalla 47 artiklan 1 kohtaa asianomaisen vuoden osalta. Kun jäsenvaltio hyödyntää tätä korotusta, komissio ottaa kyseisen korotuksen huomioon tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaista yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän vuotuista kansallista enimmäismäärää vahvistaessaan. Tätä varten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2018 vuosittaiset prosenttiosuudet, joilla tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettua määrää on korotettava kunakin kalenterivuonna vuodesta 2018.

Jäsenvaltiot voivat tarkistaa tämän kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua päätöstään vuosittain ja niiden on ilmoitettava komissiolle mahdollisesta tarkistukseen perustuvasta päätöksestä viimeistään sen soveltamista edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta."

8) Muutetaan 44 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla vaadittua viljelykasvien lukumäärää rajoittamatta kyseisessä kohdassa vahvistettuja enimmäisrajoja ei sovelleta tiloihin, joilla yli 75 prosenttia peltoalasta on heinäkasveilla tai muilla nurmirehukasveilla tai kesantona tai merkittävän osan vuodesta tai merkittävän osan kasvukaudesta veden alla kasvavien kasvien viljelyssä. Tällöin jäljellä olevan peltoalan pääkasvin osuus saa olla enintään 75 prosenttia kyseisestä jäljellä olevasta peltoalasta, paitsi jos kyseinen jäljellä oleva ala on heinäkasveilla tai muilla nurmirehukasveilla tai kesantona.";

b) korvataan 3 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

- "a) jolla yli 75 prosenttia peltoalasta on heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien tuotannossa tai palkokasvien viljelyssä tai kesantona tai sitä käytetään kyseisten käyttötapojen yhdistelmään;
- b) jolla yli 75 prosenttia tukikelpoisesta maatalousmaasta on pysyvää nurmea tai sitä käytetään heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien tuotantoon taikka merkittävän osan vuodesta tai merkittävän osan kasvukaudesta veden alla kasvavien kasvien viljelyyn tai kyseisten käyttötapojen yhdistelmään;"

c) korvataan 4 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Talvehtivia viljelykasveja ja kevätiljelykasveja pidetään eri viljelykasveina, vaikka kyseessä ovatkin samansukuiset kasvit. Spelttivehnä (*Triticum spelta*) katsotaan eri viljelykasviksi kuin samansukuiset viljelykasvit."

9) Muutetaan 46 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"1. Jos tilalla on yli 15 hehtaaria peltoalaa, viljelijän on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen ala, joka vastaa vähintään viittä prosenttia viljelijän asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti ilmoittamasta tilan peltoalasta, mukaan lukien tämän artiklan 2 kohdan c, d, g, h, k ja l alakohdassa mainitut alat, on ekologista alaa, jos jäsenvaltiot katsovat niiden olevan ekologiaa aloja mainitun kohdan mukaisesti.;"

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) lisätään ensimmäiseen alakohtaan alakohdat seuraavasti:

- "k) alat, joilla kasvaa elefanttiheinää (*Miscanthus*);
- l) alat, joilla kasvaa leveäkompassikukkaa (*Silphium perfoliatum*);
- m) mesikasveille (runsaasti siitepölyä ja mettä sisältävät kasvit) kylvetyt kesantoalat.;"

ii) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

"Lukuun ottamatta tämän kohdan ensimmäisen alakohdan g, h, k ja l alakohdassa tarkoitettuja tilan aloja, ekologisen alan on sijaittava tilan peltoalalla. Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen alojen tapauksessa ekologinen ala voi myös sijaita viljelijän asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti ilmoittaman tilan peltoalan vieressä.;"

c) korvataan 4 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

- "a) jolla yli 75 prosenttia peltoalasta on heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien tuotannossa tai kesantona tai palkokasvien viljelyssä tai sitä käytetään näiden käyttötapojen yhdistelmään;
- b) jolla yli 75 prosenttia tukikelpoisesta maatalousmaasta on pysyvää nurmea tai sitä käytetään heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien tuotantoon taikka merkittävän osan vuodesta tai merkittävän osan kasvukaudesta veden alla kasvavien kasvien viljelyyn tai näiden käyttötapojen yhdistelmään."

10) Muutetaan 50 artikla seuraavasti:

a) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Nuorten viljelijöiden tuki myönnetään kullekin viljelijälle viiden vuoden ajaksi, joka alkaa ensimmäisestä nuorten viljelijöiden tukea koskevan hakemuksen jättämisestä, kunhan tämä tapahtuu 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tilan perustamista seuraavien viiden vuoden aikana. Tätä viiden vuoden jaksoa on sovellettava myös viljelijöihin, jotka ovat saaneet nuorten viljelijöiden tukea ennen hakuvuotta 2018 tehtyjen hakemusten osalta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan toisessa virkkeessä säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää, että niiden nuorten viljelijöiden osalta, jotka perustivat tilan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti vuosina 2010–2013, viiden vuoden ajanjaksoa lyhennetään niiden vuosien lukumäärällä, jotka ovat kuluneet 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tilan perustamisen ja ensimmäisen nuorten viljelijöiden tukea koskevan hakemuksen jättämisen välillä.;"

b) korvataan 6 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

"a) arvoa, joka on 25–50 prosenttia viljelijällä olevien omistettujen tai vuokrattujen tukioikeuksien keskiarvosta; tai

b) arvoa, joka on 25–50 prosenttia määrästä, joka lasketaan jakamalla liitteessä II esitetyn kalenterivuodelle 2019 vahvistetun kansallisen enimmäismäärän kiinteä prosenttiosuus kaikkien 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti vuonna 2015 ilmoitettujen tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä. Kiinteän prosenttiosuuden on oltava samansuuruinen kuin osuus kansallisesta enimmäismäärästä, joka on jäljellä perustukijärjestelmälle 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti vuodeksi 2015.”;

c) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Edellä olevaa 36 artiklaa soveltavien jäsenvaltioiden on vuosittain laskettava nuorten viljelijöiden tuen määrä kertomalla luku, joka vastaa arvoltaan 25:tä–50:tä prosenttia 36 artiklan mukaisesti lasketusta yhtenäisestä pinta-alatuesta, viljelijän 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittamien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä.”;

d) korvataan 8 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”8. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 6 ja 7 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vuosittain laskea nuorten viljelijöiden tuen määrän kertomalla luvun, joka vastaa arvoltaan 25:tä–50:tä prosenttia hehtaarikohtaisen tuen kansallisesta keskiarvosta, viljelijän 32 artiklan 1 kohdan mukaisesti aktivoimien tukioikeuksien lukumäärällä tai viljelijän 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittamien tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä.”;

e) korvataan 10 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”10. Edellä olevien 6–9 kohdan soveltamisen sijasta jäsenvaltiot voivat myöntää viljelijää kohden vuosittaisen kiinteämääräisen tukisumman, joka lasketaan kertomalla kiinteä hehtaarimäärä luvulla, joka vastaa arvoltaan 25:tä–50:tä prosenttia 8 kohdan mukaisesti määritetystä hehtaarikohtaisen tuen kansallisesta keskiarvosta.”

11) Muutetaan 52 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 5 kohta;

b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Tuotantosidonnainen tuki on tuotannonrajoitusjärjestelmä, joka toteutetaan vuotuisena tukena tiettyjen pinta-alojen ja tuotosten perusteella tai tietyn eläinmäärän perusteella ja jonka on noudatettava rahoituksen enimmäismääriä, jotka jäsenvaltioiden on määritettävä kunkin toimenpiteen osalta ja annettava tiedoksi komissiolle.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”10. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 70 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi, kun on kyse toimenpiteistä, joilla vältetään se, että vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen saajat kärsivät markkinoiden rakenteellisesta epätasapainosta tietyllä alalla. Kyseisissä delegoiduissa säädöksissä voidaan sallia se, että jäsenvaltiot päättävät, että tällaisen tuen maksamista voidaan jatkaa vuoteen 2020 asti niiden tuotantoyksiköiden perusteella, joille vapaaehtoinen tuotantosidonnainen tuki myönnettiin menneellä viitejaksolla.”

12) Korvataan 53 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jäsenvaltiot voivat viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä elokuuta tarkistaa tämän luvun mukaisesti tekemänsä päätöstä ja päättää seuraavasta vuodesta alkaen

a) jättää ennalleen 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti vahvistetun prosenttiosuuden tai korottaa tai alentaa sitä tapauksen mukaan mainituissa kohdissa säädetyissä rajoissa taikka jättää ennalleen 4 kohdan mukaisesti vahvistetun prosenttiosuuden tai alentaa sitä;

b) muuttaa myöntämisehtoja;

c) lopettaa tämän luvun mukaisen tuen myöntämisen.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisesta päätöksestä viimeistään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna päivänä.”

13) Muutetaan 70 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Siirretään komissiolle 1 päivästä tammikuuta 2014 seitsemän vuoden ajaksi 2 artiklassa, 4 artiklan 3 kohdassa, 6 artiklan 3 kohdassa, 7 artiklan 3 kohdassa, 8 artiklan 3 kohdassa, 9 artiklan 5 kohdassa, 20 artiklan 6 kohdassa, 35 artiklassa, 36 artiklan 6 kohdassa, 39 artiklan 3 kohdassa, 43 artiklan 12 kohdassa, 44 artiklan 5 kohdassa, 45 artiklan 5 ja 6 kohdassa, 46 artiklan 9 kohdassa, 50 artiklan 11 kohdassa, 52 artiklan 9 ja 10 kohdassa, 57 artiklan 3 kohdassa, 58 artiklan 5 kohdassa, 59 artiklan 3 kohdassa, 64 artiklan 5 kohdassa, 67 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 73 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän seitsemän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklassa, 4 artiklan 3 kohdassa, 6 artiklan 3 kohdassa, 7 artiklan 3 kohdassa, 8 artiklan 3 kohdassa, 9 artiklan 5 kohdassa, 20 artiklan 6 kohdassa, 35 artiklassa, 36 artiklan 6 kohdassa, 39 artiklan 3 kohdassa, 43 artiklan 12 kohdassa, 44 artiklan 5 kohdassa, 45 artiklan 5 ja 6 kohdassa, 46 artiklan 9 kohdassa, 50 artiklan 11 kohdassa, 52 artiklan 9 ja 10 kohdassa, 57 artiklan 3 kohdassa, 58 artiklan 5 kohdassa, 59 artiklan 3 kohdassa, 64 artiklan 5 kohdassa, 67 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 73 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamis päätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamis päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.”;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Edellä olevien 2 artiklan, 4 artiklan 3 kohdan, 6 artiklan 3 kohdan, 7 artiklan 3 kohdan, 8 artiklan 3 kohdan, 9 artiklan 5 kohdan, 20 artiklan 6 kohdan, 35 artiklan, 36 artiklan 6 kohdan, 39 artiklan 3 kohdan, 43 artiklan 12 kohdan, 44 artiklan 5 kohdan, 45 artiklan 5 ja 6 kohdan, 46 artiklan 9 kohdan, 50 artiklan 11 kohdan, 52 artiklan 9 ja 10 kohdan, 57 artiklan 3 kohdan, 58 artiklan 5 kohdan, 59 artiklan 3 kohdan, 64 artiklan 5 kohdan, 67 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 73 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.”

14) Muutetaan liite X tämän asetuksen liitteen II mukaisesti.

4 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 muutokset

Muutetaan asetus (EU) N:o 1308/2013 seuraavasti:

1) Muutetaan 33 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan f alakohta seuraavasti:

"f) kriisinehkäisy ja -hallinta, mukaan lukien muiden tuottajaorganisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien, tuottajaryhmien tai yksittäisten tuottajien ohjaus.”;

b) muutetaan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

i) korvataan c ja d alakohta seuraavasti:

"c) menekinedistäminen ja tiedotus, mukaan lukien toimet ja toiminnot, joiden tarkoituksena on hedelmä- ja vihannesmarkkinoiden monipuolistaminen ja vahvistaminen, kriisin estämiseksi tai sen aikana;

d) keskinäisten rahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tukeminen ja maksuosuudet keskinäisten rahastojen täydentämiseksi sen jälkeen, kun niistä on maksettu korvausta tuottajajäsenille, joiden tulot ovat laskeneet voimakkaasti epäsuotuisten markkinaolosuhteiden johdosta.”

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”i) muiden tuottajaorganisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien, tuottajaryhmien tai yksittäisten tuottajien ohjaus.”;

c) korvataan 5 kohdan toinen ja kolmas alakohta seuraavasti:

”Ympäristötoimien on oltava asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 3 kohdassa ja 29 artiklan 2 ja 3 kohdassa maatalouden ympäristösitoumuksille tai luonnonmukaista maataloutta koskeville sitoumuksille vahvistettujen vaatimusten mukaisia.

Jos vähintään 80 prosenttia tuottajaorganisaation kaikista tuottajajäsenistä on sitoutunut yhteen tai useampaan samanlaiseseen asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 3 kohdassa ja 29 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyyn maatalouden ympäristösitoumuksen tai luonnonmukaista maataloutta koskevaan sitoumuksen, on kukin näistä sitoumuksista laskettava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetuksi ympäristötoimeksi.”

2) Korvataan 34 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä 1 kohdassa säädettyä 50 prosentin enimmäismäärää korotetaan 100 prosenttiin seuraavissa tapauksissa:

a) markkinoilta poistettavat hedelmät ja vihannekset, joiden osuus on enintään 5 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon määrästä ja jotka poistetaan markkinoilta

i) ilmaisjakeluna jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymille hyväntekeväisyysorganisaatioille ja -säätiöille niiden toimintaan sellaisten henkilöiden hyväksi, joita kansallisessa lainsäädännössä pidetään oikeutettuina valtion apuun erityisesti elämiseen tarvittavien varojen puutteellisuuden takia;

ii) ilmaisjakeluna rangaistuslaitoksille, kouluille, oppilaitoksille, 22 artiklassa tarkoitetuille laitoksille ja lasten lomaleireille sekä jäsenvaltioiden nimeämille sairaaloille ja vanhainkodeille, jotka toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että näin jaetut määrät ovat lisäys niiden tavallisesti ostamiin määriin;

b) toimet, jotka liittyvät asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 e artiklan tai asetuksen (EU) N:o 1305/2013 27 artiklan mukaisesti tunnustettujen muiden tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaryhmien ohjaamiseen edellyttäen, että nämä organisaatiot tai ryhmät ovat tämän asetuksen 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilta jäsenvaltioiden alueilta, taikka yksittäisten tuottajien ohjaamiseen.”

3) Korvataan 35 artikla seuraavasti:

”35 artikla

Kansallinen taloudellinen tuki

1. Kun kyseessä ovat jäsenvaltioiden alueet, joissa hedelmä- ja vihannesalan tuottajien järjestäytymisaste on huomattavasti alle unionin keskiarvon, jäsenvaltiot voivat myöntää tuottajaorganisaatioille kansallista taloudellista tukea, joka on suuruudeltaan enintään 80 prosenttia 32 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista maksuosuuksista ja enintään 10 prosenttia tällaisen tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon arvosta. Tällä tuella täydennetään toimintarahastosta myönnettävää tukea.

2. Tuottajien järjestäytymisasteen jäsenvaltion alueella katsotaan olevan huomattavasti alle unionin keskiarvon, jos keskimääräinen järjestäytymisaste on ollut alle 20 prosenttia kolmena peräkkäisenä vuonna ennen toimintaohjelman toteuttamista. Järjestäytymisaste lasketaan sen hedelmä- ja vihannestuotannon arvona, joka kyseisellä alueella saatiin ja jota asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 e artiklan tai asetuksen (EU) N:o 1305/2013 27 artiklan mukaisesti tunnustetut tuottajaorganisaatiot, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät ja tuottajaryhmät pitivät kaupan, jaettuna kyseisellä alueella saadun hedelmä- ja vihannestuotannon kokonaisarvolla.

3. Kansallista taloudellista tukea 1 kohdan mukaisesti myöntävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle alueet, jotka täyttävät 2 kohdassa tarkoitettut kriteerit, sekä kyseisillä alueilla tuottajaorganisaatioille myönnetty kansallinen taloudellinen tuki.”

4) Korvataan 37 artiklan d alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) 33 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b, c ja i alakohtiin liittyvät edellytykset;”

5) Korvataan 38 artiklan ensimmäisen alakohdan i alakohta seuraavasti:

”i) menekinedistämis-, tiedotus-, koulutus- ja ohjaustoimenpiteitä kriisinehkäisyn ja kriisinhallinnan tapauksissa;”

6) Lisätään 62 artiklaan kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltiot voivat soveltaa tätä lukua sellaista viiniä tuottaviin alueisiin, joka soveltuu maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinistä tislattujen alkoholijuomien tuottamiseen, sellaisina kuin ne on rekisteröity Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 110/2008 (*) liitteessä III. Tämän luvun soveltamiseksi kyseisiä alueita voidaan käsitellä alueina, joilla voidaan tuottaa viinejä, joilla on suojattu alkuperämerkintä tai suojattu maantieteellinen merkintä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 110/2008, annettu 15 päivänä tammikuuta 2008, tislattujen alkoholijuomien määritelmästä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1576/89 kumoamisesta (EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16).”

7) Muutetaan 64 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohdan toiseen alakohtaan alakohta seuraavasti:

”ca) hakijalla ei ole viiniköynnöksiä, jotka on istutettu ilman tämän asetuksen 71 artiklassa tarkoitettua lupaa tai ilman asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 a ja 85 b artiklassa tarkoitettua istutuslupaa;”

b) korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”2. Jos kelpoisuusedellytykset täyttävien 1 kohdassa tarkoitettujen hakemusten kohteena oleva kokonaisala tietyssä vuonna ylittää kyseisen jäsenvaltion tarjoaman alan, lupia on myönnettävä kaikille hakijoille jakaen hehtaarit suhteessa siihen alaan, jolle kukin hakija on hakenut lupaa. Tällaisen myöntämisen yhteydessä voidaan perustaa hakijakohtainen vähimmäis- ja/tai enimmäisalue ja myöntäminen voidaan lisäksi osittain tai kokonaan suorittaa noudattaen yhtä tai useampaa seuraavista puolueettomista ja syrjimättömistä ensisijaisuusperusteista.”;

c) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Jos jäsenvaltio päättää soveltaa yhtä tai useampaa 2 kohdassa tarkoitettua perustetta, se voi lisätä ehdon, jonka mukaan hakijan on oltava enintään 40-vuotias luonnollinen henkilö hakemuksen jättämisvuonna.”;

d) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on julkistettava 1, 2 ja 2 a kohdassa tarkoitettujen soveltamansa perusteet ja ilmoitettava ne viipymättä komissiolle.”

8) Muutetaan 148 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Jos jäsenvaltiot eivät hyödynnä tämän artiklan 1 kohdassa tarjottuja mahdollisuuksia, tuottaja, tuottajaorganisaatio tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät voivat vaatia, että kaiken raakamaidon toimittamisen raakamaidon jalostajalle on perustuttava osapuolten väliseen kirjalliseen sopimukseen ja/tai siitä on saatava ensiostajilta kirjallinen tarjous sopimuksen tekemisestä edellytyksin, jotka on esitetty tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa.

Jos ensiostaja on suosituksessa 2003/361/EY tarkoitettu mikroyritys tai pieni tai keskisuuri yritys, sopimus ja/tai tarjous sopimuksen tekemisestä ei ole pakollinen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta osapuolten mahdollisuutta hyödyntää toimialakohtaisen organisaation laatimaa vakiosopimusta.”;

b) korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”2. Edellä 1 ja 1 a kohdassa tarkoitettu sopimus ja/tai tarjous sopimuksen tekemisestä on:”;

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Poiketen siitä, mitä 1 ja 1 a kohdassa säädetään, sopimusta ja/tai tarjousta sopimuksen tekemisestä ei vaadita silloin, kun osuuskunnan jäsen toimittaa raakamaidon osuuskunnalle, jonka jäsen hän on, jos kyseisen osuuskunnan sääntöihin tai näillä säännöillä vahvistettuihin taikka niistä johdettuihin sääntöihin ja päätöksiin sisältyy määräyksiä, jotka vaikutusiltaan vastaavat 2 kohdan a, b ja c alakohdan säännöksiä.”;

d) korvataan 4 kohdan toisen alakohdan johdantokappale ja a alakohta seuraavasti:

”Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, sovelletaan yhtä tai useampaa seuraavista:

- a) jos jäsenvaltio päättää tehdä raakamaidon toimituksia koskevan kirjallisen sopimuksen pakolliseksi 1 kohdan mukaisesti, se voi vahvistaa
 - i) sopimuspuolille velvoitteen sopia tietyn toimitetun määrän ja tästä toimituksesta maksettavan hinnan välisestä suhteesta;
 - ii) vähimmäiskeston, jota sovelletaan ainoastaan tuottajan ja raakamaidon ensiostajan välisiin kirjallisiin sopimuksiin; vähimmäiskeston on oltava vähintään kuusi kuukautta, eikä se saa haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa;”.

9) Korvataan 149 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäljempänä olevan 161 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytty maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatio voi neuvotella tuottajajäsentensä puolesta raakamaidon toimittamista tuottajalta raakamaidon jalostajalle tai 148 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetulle kerääjälle koskevan sopimuksen, joka kattaa jäsenten koko yhteistuotannon tai osan siitä.”

10) Korvataan 152 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) on perustettu tuottajien aloitteesta ja jotka harjoittavat ainakin yhtä seuraavista toiminnoista:

- i) yhteinen jalostaminen;
- ii) yhteinen jakelu, mukaan lukien yhteiset myyntifoorumit tai yhteiset kuljetukset;
- iii) yhteiset pakkaukset, pakkausmerkinnät tai myynninedistämistoimet;
- iv) yhteisesti järjestetty laadunvalvonta;
- v) laitteistojen tai varastotilojen yhteinen käyttö;
- vi) välittömästi tuotantoon liittyvä yhteinen jätehuolto;
- vii) yhteiset tuotantopanosten hankinnat;
- viii) kaikki muut yhteiset palvelutoimet, joilla pyritään saavuttamaan jokin tämän kohdan c alakohdassa mainituista tavoitteista;”

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”1 a. Poiketen siitä, mitä SEUT 101 artiklan 1 kohdassa määrätään, tämän artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytty tuottajaorganisaatio voi suunnitella tuotantoa, optimoida tuotantokustannuksia, saattaa markkinoille maataloustuotteita ja neuvotella maataloustuotteiden tarjontaa koskevia sopimuksia jäsentensä puolesta niiden kokonaistuotannon tai tuotannon osalta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu toiminta voidaan toteuttaa

- a) edellyttäen, että yhtä tai useampaa 1 kohdan b alakohdan i–vii alakohdassa tarkoitettua toimintaa todella harjoitetaan, millä myötävaikutetaan SEUT 39 artiklassa määrättyjen tavoitteiden täyttymiseen;
- b) edellyttäen, että tuottajaorganisaatio keskittää tarjontansa ja saattaa markkinoille jäsentensä tuotteita riippumatta siitä, siirtykö maataloustuotteiden omistusoikeus tuottajalta tuottajaorganisaatiolle vai ei;
- c) riippumatta siitä, onko neuvoteltu hinta sama kaikkien tai vain joidenkin jäsenten yhteenlasketun tuotannon osalta;
- d) edellyttäen, että asianomaiset tuottajat eivät ole minkään muun tuottajaorganisaation jäseniä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen toimien kattamien tuotteiden osalta;
- e) edellyttäen, että kyseistä maataloustuotetta ei koske tuottajan sellaisen osuuskunnan jäsenyydestä, joka ei ole kyseisen tuottajaorganisaation jäsen, aiheutuva velvoite toimittaa tuotteita osuuskunnan säännöissä vahvistettujen ehtojen mukaisesti tai näillä säännöillä vahvistettujen tai niistä johdettujen sääntöjen ja päätösten mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin poiketa toisen alakohdan d alakohdassa säädetyistä edellytyksistä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, joissa tuottajajäsenillä on kaksi toisistaan erillistä tuotantoyksikköä eri maantieteellisillä alueilla.

1 b. Tätä artiklaa sovellettaessa viittauksilla tuottajaorganisaatioihin tarkoitetaan myös 156 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyt tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymiä, jos tällaiset yhteenliittymät täyttävät tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt vaatimukset.

1 c. Asetuksen (EY) N:o 1/2003 5 artiklassa tarkoitettu kansallinen kilpailuviranomainen voi yksittäistapauksissa päättää, että tulevaisuutta ajatellen yhtä tai useampaa 1 a kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua toimintaa on mukautettava, kyseinen toiminta on lopetettava tai sitä ei tulisi harjoittaa lainkaan, jos se katsoo tämän olevan välttämätöntä kilpailun estämisen ehkäisemiseksi tai jos se toteaa, että SEUT 39 artiklassa määrätty tavoitteet vaarantuvat.

Jos kyse on useamman kuin yhden jäsenvaltion kattavista neuvotteluista, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöksen tekee komissio ilman 229 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä soveltamista.

Toimiessaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti kansallisen kilpailuviranomaisen on tiedotettava komissiolle kirjallisesti ennen ensimmäisen virallisen tutkintatoimenpiteen käynnistämistä tai välittömästi sen jälkeen ja ilmoitettava komissiolle päätöksistä viipymättä niiden tekemisen jälkeen.

Tässä kohdassa tarkoitettuja päätöksiä ei sovelleta ennen kuin ne on annettu tiedoksi asianomaisille yrityksille.”;

c) kumotaan 3 kohta.

11) Muutetaan 154 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltiot voivat pyynnöstä päättää myöntää useamman kuin yhden hyväksynnän tuottajaorganisaatiolle, joka toimii useilla 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla aloilla edellyttäen, että tuottajaorganisaatio täyttää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten kullakin toimialalla, jonka osalta se hakee hyväksyntää.”;

b) korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tuottajaorganisaatiot, jotka on hyväksytty ennen 1 päivää tammikuuta 2018 ja jotka täyttävät tämän artiklan 1 kohdassa vahvistetut edellytykset, on katsottava 152 artiklan nojalla hyväksytyiksi tuottajaorganisaatioiksi.

3. Jäsenvaltioiden on peruutettava hyväksyntänsä sellaisilta tuottajaorganisaatioilta, jotka on hyväksytty ennen 1 päivää tammikuuta 2018 mutta jotka eivät täytä tämän artiklan 1 kohdassa säädetyistä edellytyksistä, viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020.”

12) Muutetaan 157 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohdan c alakohtaan alakohtat seuraavasti:

”xv) 172 a artiklassa tarkoitettujen arvon jakamista koskevien vakiolausekkeiden vahvistaminen, mukaan lukien markkinabonukset ja -tappiot, ja sen määrittäminen, miten asianomaisten tuotteiden asiaankuuluvien markkinahintojen tai muiden hyödykemarkkinoiden kehitys kohdennetaan niiden kesken;

xvi) toimenpiteiden täytäntöönpano eläinten terveyteen, kasvinsuojeluun ja ympäristöön liittyvien riskien ehkäisemiseksi ja hallitsemiseksi.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltiot voivat pyynnöstä päättää myöntää useamman kuin yhden hyväksynnän toimialakohtaiselle organisaatiolle, joka toimii useilla 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla aloilla edellyttäen, että toimialakohtainen organisaatio täyttää 1 kohdassa ja tapauksen mukaan 3 kohdassa tarkoitettujen edellytysten kullakin toimialalla, jonka osalta se hakee hyväksyntää.”;

c) lisätään 3 kohdan c alakohtaan alakohdat seuraavasti:

- "xii) 172 a artiklassa tarkoitettujen arvon jakamista koskevien vakiolausekkeiden vahvistaminen, mukaan lukien markkinabonukset ja -tappiot, ja sen määrittäminen, miten asianomaisten tuotteiden asiaankuuluvien markkinahintojen tai muiden hyödykemarkkinoiden kehitys kohdennetaan niiden kesken;
- xiii) toimenpiteiden täytäntöönpano eläinten terveyteen, kasvinsuojeluun ja ympäristöön liittyvien riskien ehkäisemiseksi ja hallitsemiseksi."

13) Korvataan 159 artiklan otsikko seuraavasti:

"Pakollinen hyväksyminen"

14) Muutetaan 161 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan johdantokappale ja a alakohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltioiden on pyynnöstä hyväksyttävä maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatioiksi kaikki oikeussubjektit tai niiden tarkoin määritellyt osat, jos

- a) ne muodostuvat maito- ja maitotuotealan tuottajista, ne on perustettu näiden aloitteesta ja ne pyrkivät tiettyyn päämäärään, johon voi sisältyä yksi tai useampia seuraavista tavoitteista:
- i) varmistaa tuotannon suunnittelu ja mukauttaminen kysyntää vastaavaksi, erityisesti laadun ja määrän osalta;
- ii) keskittää jäsentensä tuottamien tuotteiden tarjontaa ja markkinoille saattamista;
- iii) optimoida tuotantokustannuksia ja vakauttaa tuottajahintoja;"

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tuottajaorganisaatiot, jotka on hyväksytty kansallisen lainsäädännön perusteella ennen 2 päivää huhtikuuta 2012 ja jotka täyttävät 1 kohdassa säädetyt edellytykset, on katsottava hyväksytyiksi tuottajaorganisaatioiksi."

15) Muutetaan 168 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Jos jäsenvaltiot eivät hyödynnä tämän artiklan 1 kohdassa tarjottuja mahdollisuuksia, tuottaja, tuottajaorganisaatio tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymä voi 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen muiden alojen maataloustuotteiden kuin maidon, maitotuotteiden ja sokerin tapauksessa vaatia, että sen tuotteiden toimittamisen jalostajalle tai jakelijalle on perustettava osapuolten väliseen kirjalliseen sopimukseen ja/tai siitä on saatava ensiostajilta kirjallinen tarjous sopimuksen tekemisestä tämän artiklan 4 kohdassa ja 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyin edellytyksin.

Jos ensiostaja on suosituksessa 2003/361/EY tarkoitettu mikroyritys tai pieni tai keski-suuri yritys, sopimus ja/tai tarjous sopimuksen tekemisestä ei ole pakollinen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta osapuolten mahdollisuutta hyödyntää toimialakohtaisen organisaation laatimaa vakiosopimusta.";

b) korvataan 4 kohdan johdantokappale seuraavasti:

"4. Edellä 1 ja 1 a kohdassa tarkoitettu sopimus tai tarjous sopimuksen tekemisestä on";

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Poiketen siitä, mitä 1 ja 1 a kohdassa säädetään, sopimusta tai tarjousta sopimuksen tekemisestä ei vaadita silloin, kun osuuskunnan jäsen toimittaa kyseiset tuotteet osuuskunnalle, jonka jäsen hän on, jos kyseisen osuuskunnan sääntöihin tai näillä säännöillä vahvistettuihin taikka niistä johdettuihin sääntöihin ja päätöksiin sisältyy määräyksiä, jotka vaikutuksiltaan vastaavat 4 kohdan a, b ja c alakohdan säännöksiä."

16) Kumotaan 169, 170 ja 171 artikla.

17) Lisätään jakso seuraavasti:

”5 a jakso

Arvon jakamista koskevat lausekkeet

172 a artikla

Arvon jakaminen

Viljelijät, mukaan luettuina viljelijäyhdistykset, ja niiden ensiostaja voivat sopia arvon jakamista koskevista lausekkeista, mukaan lukien markkinabonukset ja -tappiot, joissa määritellään, miten asianomaisten tuotteiden asiaankuuluvien markkinahintojen tai muiden hyödykemarkkinoiden kehitys kohdennetaan niiden kesken, sanotun kuitenkaan rajoittamatta erityisten arvon jakamista koskevien lausekkeiden soveltamista sokerialalla.”

18) Korvataan 184 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun kyseessä ovat tariffikiintiöt unionissa tai sen osassa vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi tarkoitettujen maataloustuotteiden tuontia varten tai sellaiset unionin osittain tai kokonaan hallinnoimat tariffikiintiöt unionin maataloustuotteiden kolmansiin maihin tuontia varten, jotka johtuvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan tai 207 artiklan mukaisesti annetuista muista säädöksistä, komissio avaa ne ja/tai hallinnoi niitä tämän asetuksen 186 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä ja tämän asetuksen 187 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä.”;

19) Korvataan 188 artikla seuraavasti:

”188 artikla

Tariffikiintiöiden jakoprosessi

1. Komissio julkaisee tarkoituksenmukaisessa verkkojulkaisussa tariffikiintiöiden jakotulokset tiedoksi annettujen hakemusten osalta ottaen huomioon saatavilla olevat tariffikiintiöt ja tiedoksi annetut hakemukset.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettussa julkaisussa on myös tarvittaessa viitattava tarpeeseen hylätä vireillä olevat hakemukset, keskeyttää hakemusten jättäminen tai jakaa käyttämättömät määrät.

3. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tuonti- ja vientitodistuksia tuonti- ja vientitariffikiintiöiden puitteissa haetuille määrille ottaen huomioon asianomaiset jakokertoimet ja vasta sen jälkeen, kun komissio on julkaissut kiintiöt 1 kohdan mukaisesti.”

20) Muutetaan 209 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta sellaisiin tuottajien, tuottajayhdistysten, tuottajayhdistysten yhteenliittymien tai tämän asetuksen 152 tai 161 artiklan nojalla hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden tai tämän asetuksen 156 artiklan nojalla hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, jotka koskevat maataloustuotteiden tuotantoa, myyntiä tai yhteisten varastointi-, käsittely- tai jalostuslaitosten käyttöä, ellei Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklassa määrättyjen tavoitteiden saavuttaminen vaarannu.”;

b) lisätään 2 kohdan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohdat seuraavasti:

”Tuottajat, tuottajayhdistykset, tuottajayhdistysten yhteenliittymät tai tämän asetuksen 152 tai 161 artiklan nojalla hyväksytyt tuottajaorganisaatiot tai tämän asetuksen 156 artiklan nojalla hyväksytyt tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät voivat kuitenkin pyytää komissiolta lausuntoa kyseisten sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen yhteensopivuudesta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklassa määrättyjen tavoitteiden kanssa.

Komissio käsittelee lausuntoa koskevat pyynnöt nopeasti ja toimittaa lausuntonsa pyynnön esittäjälle neljän kuukauden kuluessa täydellisen pyynnön vastaanottamisesta. Komissio voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä muuttaa lausunnon sisältöä, erityisesti jos hakija on antanut epätasällistä tietoa tai käyttänyt lausuntoa väärin.”

21) Muutetaan 222 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”1. Markkinoiden vakavien epätasapainotilojen aikana komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joilla säädetään, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta tuottajien, tuottajayhdistysten tai tuottajayhdistysten yhteenliittymien tai hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden, hyväksytyjen tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien ja hyväksytyjen toimialakohtaisten organisaatioiden sopimuksiin ja päätöksiin millään tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla alalla edellyttäen, että tällaiset sopimukset ja päätökset eivät haittaa sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, että niillä pyritään ainoastaan vakauttamaan kyseistä alaa ja että ne kuuluvat yhteen tai useampaan luokkaan seuraavista:”;

b) kumotaan 2 kohta.

22) Kumotaan 232 artiklan 2 kohta.

23) Korvataan liitteet VII ja VIII tämän asetuksen liitteen III mukaisesti.

5 artikla

Asetuksen (EU) N:o 652/2014 muutokset

Muutetaan asetus (EU) N:o 652/2014 seuraavasti:

1) Lisätään 4 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Kun on kyse monivuotisten toimien hyväksymisestä, talousarviositoumukset voidaan jakaa vuotuisiin eriin. Kun talousarviositoumukset jaetaan tällä tavoin, komissio tekee vuotuisia erä koskevat sitoumukset ottaen huomioon toimien edistymisen, arvioidut tarpeet ja käytettävissä olevat talousarviovarat.”

2) Kumotaan 13 artiklan 5 kohta.

3) Kumotaan 22 artiklan 5 kohta.

4) Kumotaan 27 artiklan 5 kohta.

6 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2018.

Kuitenkin

a) 3 artiklan 11 kohdan a ja b alakohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015;

b) 1 artiklan 23 kohdan b alakohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016; ja

c) 4 artiklan 3 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2019.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 13 päivänä joulukuuta 2017.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. MAASIKAS

LIITE I

Muutetaan asetuksen (EU) N:o 1305/2013 liite II seuraavasti:

- 1) Korvataan rivillä ”17 artiklan 3 kohta, kohde: Investointi fyysiseen omaisuuteen, Maatalousala, Enimmäismäärä euroina tai prosenttiosuus: 40 %, neljäs sarake” johdantokappale ja ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:

”Tukikelpoisen investoinnin määrästä muilla alueilla

Edellä mainittuja prosenttiosuuksia voidaan korottaa 20 lisäprosentilla edellyttäen, että yhdistetty enimmäistuki ei ylitä 90:tä prosenttia, kun kyseessä ovat

— Nuoret viljelijät enintään viiden vuoden ajan maaseudun kehittämissuunnitelmassa vahvistetusta toiminnan aloittamis-päivästä tai kunnes 19 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua liiketoimintasuunnitelmaa määritellyt toimet on saatettu loppuun.”

- 2) Korvataan rivillä ”17 artiklan 3 kohta, kohde: Investointi fyysiseen omaisuuteen, SEUT-sopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden jalostus ja kaupan pitäminen, Enimmäismäärä euroina tai prosenttiosuus: 40 %, neljäs sarake” teksti seuraavasti:

”Tukikelpoisen investoinnin määrästä muilla alueilla

Edellä mainittuja prosenttiosuuksia voidaan korottaa 20 lisäprosentilla edellyttäen, että yhdistetty enimmäistuki ei ylitä 90:tä prosenttia, kun kyseessä ovat eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden yhteydessä tuettavat yhteisiä investointeja ja yhdenmukaisia hankkeita koskevat tai tuottajaorganisaatioiden sulautumiseen liittyvät toimet”

- 3) Korvataan 37 artiklan 5 kohtaa, 38 artiklan 5 kohtaa ja 39 artiklan 5 kohtaa koskevat rivit seuraavasti:

”37(5)	Sato, eläin- ja kasvivakuutus	70 %	Vakuutusmaksusta
38(5)	Epäsuotuisia sääoloja, eläin- ja kasvitauteja, tuho-laisvahinkoja ja ympäristövahinkoja varten peruste-tut keskinäiset rahastot	70 %	Tukikelpoisista kustannuksista
39(5)	Tulojen vakauttamisväline	70 %	Tukikelpoisista kustannuksista”

LIITE II

Muutetaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä X oleva taulukko "Asetuksen 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut muunto- ja painokertoimet" seuraavasti:

1) Korvataan rivi "Lyhytkiertoisien energiapuun alat" seuraavasti:

"Lyhytkiertoisien energiapuun alat (1 m ² :ä kohden)	ei sovelleta	0,5	0,5 m ² "
---	--------------	-----	----------------------

2) Korvataan rivi "Alat, joilla on tyypeä sitovia kasveja" seuraavasti:

"Alat, joilla on tyypeä sitovia kasveja (1 m ² :ä kohden)	ei sovelleta	1	1 m ² "
--	--------------	---	--------------------

3) Lisätään seuraavat rivit:

"Elefanttiheinän (<i>Miscanthus</i>) alat	ei sovelleta	0,7	0,7 m ²
Leveäkompassikukan (<i>Silphium perfoliatum</i>) alat	ei sovelleta	0,7	0,7 m ²
Mesikasveille (runsaasti siitepölyä ja mettä sisältävät kasvit) kylvetyt kesannot	ei sovelleta	1,5	1,5 m ² "

LIITE III

Muutetaan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteet VII ja VIII seuraavasti:

1) Korvataan liitteessä VII olevan II osan 1 kohdan c alakohdan toinen luetelmakohta seuraavasti:

”— kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisraja voi ylittää 15 tilavuusprosenttia, kun kyseessä ovat viinit, joilla on suojattu alkuperänimitys ja jotka on valmistettu ilman väkevöimistä tai väkevöitetty ainoastaan käyttäen osittaisia tiivistämismenetelmiä, jotka on lueteltu liitteessä VIII olevan I osan B jakson 1 kohdassa, edellyttäen, että kyseisen suojatun alkuperänimityksen teknisessä asiakirjassa olevassa tuote-eritelmässä annetaan siihen mahdollisuus;”

2) Korvataan liitteessä VIII olevan I osan A jakson 3 kohta seuraavasti:

”3. Poikkeuksellisen epäsuotuisten ilmasto-olojen vuosina jäsenvaltiot voivat korottaa 2 kohdassa säädettyjä rajoja poikkeuksellisesti 0,5 prosentilla asianomaisilla alueilla. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisista korotuksista komissiolle.”

Komission lausumat**1 artikla – Maaseudun kehittäminen****— Maaseudun kehittämisohjelmien jatkaminen**

Vuosien 2014–2020 maaseudun kehittämisohjelmiin liittyvät menot, jotka on hyväksytty asetuksen (EU) N:o 1305/2013 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ovat edelleen tukikelpoisia maaseuturahaston rahoitusosuuden suhteen, mikäli se maksetaan tuensaajille viimeistään 31. joulukuuta 2023. Komissio aikoo käsitellä maaseudun kehittämiseen kohdistettavan tuen jatkamista vuoden 2020 jälkeisenä aikana seuraavaa monivuotista rahoituskehystä koskevan ehdotuksensa yhteydessä.

— Riskienhallinta

Komissio vahvistaa aikomuksensa tarkastella uudelleen nykyisin asetukseen (EU) N:o 1305/2013 sisältyvien riskienhallinnan välineiden toimivuutta ja tehokkuutta yhteisen maatalouspolitiikan uudistamista ja yksinkertaistamista koskevien ehdotustensa yhteydessä.

— Seuraamukset Leaderin yhteydessä

Komissio vahvistaa aikomuksensa tarkastella uudelleen komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/2014 mukaisten, Leaderiin liittyvien seuraamusten vaikuttavuutta ja oikeasuhteisuutta.

2 artikla – Horisontaalinen asetus**— Kriisivaraus**

Komissio vahvistaa, että maatalousalan kriisivarauksen toimintaa sekä rahoituskuriin liittyvää määrärahojen takaisinmaksua, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 1306/2013 25 artiklassa ja 26 artiklan 5 kohdassa, tarkastellaan uudelleen seuraavaa monivuotista rahoituskehystä valmisteltaessa, jotta markkinakriisin tilanteessa olisi mahdollista toteuttaa toimenpiteitä tehokkaasti ja nopeasti.

— Yhtenäinen tarkastus

Komissio tukee yhtenäistä tarkastusmallia, kuten vahvistetaan sen ehdotuksessa uuden varainhoitoasetuksen 123 artiklaksi. Komissio vahvistaa myös, että kyseinen malli sallitaan jo nykyisessä, asetuksella (EU) N:o 1306/2013 vahvistetussa, maatalousmenojen hallinnointia ja valvontaa koskevassa oikeudellisessa kehyksessä, ja että tämä on otettu huomioon vuosia 2014–2020 koskevassa tarkastusstrategiassa. Erityisesti todettakoon, että silloin, kun asetuksen (EU) N:o 1306/2013 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti annettua todentamisviranomaisen lausuntoa pidetään luotettavana, komissio ottaa lausunnon huomioon arvioidessaan asianomaisen maksajaviraston tarkastusten tarpeellisuutta.

3 artikla – Suorat tuet**— Proteiinisuunnitelma**

Komissio vahvistaa aikomuksensa tarkastella uudelleen kasviproteiinien kysynnän ja tarjonnan tilannetta EU:ssa sekä harkita mahdollisuutta laatia ”Euroopan kasviproteiinstrategia” edistämään edelleen taloudellista ja ympäristön kannalta kestävää kasviproteiinien tuotantoa EU:ssa.

4 artikla – Yhteinen markkinajärjestely**— Vapaaehtoista tuotannon vähentämistä koskevat ohjelmat**

Komissio vahvistaa, että maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EU) N:o 1308/2013 219 ja 221 artiklaan sisältyy jo tarvittava oikeusperusta, jotta komissio voi käytettävissä olevien budjettivarojen rajoissa puuttua markkinahäiriöihin ja muihin erityisiin ongelmiin, myös alueellisella tasolla, ja voi tällöin myös myöntää viljelijöille suoraa taloudellista tukea. Lisäksi komission ehdotus, jonka mukaan maaseudun kehittämisen tukemisesta annettuun asetukseen (EU) N:o 1305/2013 lisättäisiin alakohtainen tulonvakautusväline, antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden maksaa tietyntalouden sektorin viljelijöille korvauksia maaseudun kehittämisohjelmien puitteissa, jos näiden tulot pienenevät merkittävästi.

Komissio vahvistaa vielä, että 219 artiklan nojalla se voi markkinahäiriön tai sen uhkan ilmetessä ottaa käyttöön ohjelmia unionin tuen myöntämiseksi tuottajille, jotka sitoutuvat vähentämään tuotantoaan vapaaehtoisesti, sekä tarvittavat säännöt tällaisen ohjelman toteuttamiseksi (esim. komission delegoitu asetus (EU) 2016/1612 (EUVL L 242, 9.9.2016, s. 4)).

— Monikansallisten toimialakohtaisten organisaatioiden tunnustaminen

Komissio muistuttaa, että monikansallisia tuottajaorganisaatioita, monikansallisia tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymiä ja monikansallisia toimialakohtaisia organisaatioita koskevat säännöt vahvistetaan nykyisin, myös tarvittavan hallinnollisen yhteistyön osalta, komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2016/232. Sääntöjen toimintaa ja riittävyttä on tarkoitus tarkastella uudelleen meneillään olevassa yhteisen maatalouspolitiikan uudistamis- ja yksinkertaistamisprosessissa.

— Epäterveet kaupan käytännöt

Komissio vahvistaa, että se on käynnistänyt elintarviketietoa koskevan aloitteen, joka nyt etenee eri vaiheiden kautta paremman sääntelyn suuntaviivojen mukaisesti. Siinä päätetään mahdollisesta lainsäädäntöehdotuksesta, kunhan menettely on saatettu päätökseen, vuoden 2018 alkupuolella, jos mahdollista.

— Tuottajayhteistyö

Komissio panee merkille parlamentin ja neuvoston sopimuksen 152, 209, 222 ja 232 artiklaa koskevista muutoksista. Komissio toteaa, että parlamentin ja neuvoston sopimat muutokset ovat luonteeltaan olennaisia ja ne tehdään ilman vaikutustenarviointia, jota paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimitusten välisen sopimuksen 15 kohdassa edellytetään. Tämä johtaa epätoivotussa määrin oikeudelliseen ja menettelyihin liittyvään epävarmuuteen, jonka vaikutukset eivät ole tiedossa.

Koska komission alkuperäistä ehdotusta koskevat muutokset tarkoittaisivat kokonaisuudessaan merkittävää muutosta oikeudelliseen kehykseen, komissio panee huolestuneena merkille, että jotkin tuottajaorganisaatioiden kannalta suotuisista uusista säännöksistä saattaisivat heikentää pienviljelijöiden selviytymistä ja hyvinvointia sekä kuluttajien etua. Komissio vahvistaa sitoutumisensa siihen, että se pyrkii pitämään maatalousalalla yllä tehokasta kilpailua ja toteuttamaan täysimääräisesti yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteet, jotka vahvistetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 39 artiklassa. Tässä yhteydessä komissio toteaa, että lainsäätäjien sopimat muutokset jättäisivät komissiolle ja kansallisille kilpailuviranomaisille vain hyvin rajoitetusti tilaa toimia tehokkaan kilpailun ylläpitämiseksi.

Niin kutsuttua koontiasetusehdotusta koskeva komission yleinen hyväksyntä, joka koskee myös parlamentin ja neuvoston sopimia muutoksia, ei rajoita mahdollisia myöhempiä ehdotuksia, joita komissio ehkä tekee kyseessä olevilla aloilla yhteisen maatalouspolitiikan vuoden 2020 jälkeiseen aikaan liittyvän uudistuksen yhteydessä ja sellaisten muiden aloitteiden yhteydessä, joiden tarkoituksena on nimenomaisesti käsitellä joitakin Euroopan parlamentin ja neuvoston nyt sopiman tekstin vaikutusalaan kuuluvia kysymyksiä.

Komissio pahoittelee sitä, etteivät lainsäätäjät ole käsitelleet tyydyttävällä tavalla kysymystä komission ja kansallisten kilpailuviranomaisten hyvin rajoitetusta mahdollisuudesta toimia tehokkaan kilpailun ylläpitämiseksi, ja ilmaisee huolensa mahdollisista vaikutuksista, joita tällaisesta rajoituksesta kohdistuisi viljelijöihin ja kuluttajiin. Komissio toteaa, että säädöstekstiä on tulkittava johdonmukaisesti perussopimuksen kanssa mitä tulee komission ja jäsenvaltioiden kilpailuviranomaisten mahdollisuuden puuttua asiaan, jos suurta markkinaosuutta hallussaan pitävä tuottajaorganisaatio pyrkii rajoittamaan jäsentensä toimintavapautta. Komissio pahoittelee, ettei tätä mahdollisuutta suojata selvästi säädöstekstissä.